

Ὁ Ἱερεὺς: Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Ἀρχιερεὺς: Ἀμήν. Δόξα σοι ὁ Θεός ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρῶν καὶ τὰ πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρός τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον. Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον (ιβ'), Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... (ἄρχεται ἐμμελῶς)

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ 19

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου. Μνησθεῖν πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω. Δῶν σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα. Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου. Νῦν ἔγνωμεν ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ. Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ. Οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα. Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν. Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ 20

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μεγάλῃ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου. Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ. Εὐρεθεῖ ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου. Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτούς πῦρ. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ νιῶν ἀνθρώπων. Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλὰς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν. Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς..., Πάτερ ἡμῶν...

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὖς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... Ὅτι ἐλεήμων...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Δέσποτα ἅγιε εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς: Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (ἐκ γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δίς)

Ψαλμὸς 3

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου. Φωνή μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ. Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα, ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα Κύριε σῶσόν με ὁ Θεός μου ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαιίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας. Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς 37

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης, με μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου. Οὐκ ἔστιν ἴσιν ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου. Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην. Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἴσιν ἐν τῇ σαρκί μου. Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα ὠρῶμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου. Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν. Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς. Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου. Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρημόνησαν. Ὅτι ἐγὼ εἰς μᾶστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Ὅτι τὴν

άνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγεῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου. Οἱ δὲ ἐχθροὶ μου ζῶσι καὶ κεκραταίονται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως. Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντι ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην. Μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστής ἀπ' ἐμοῦ, πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστής ἀπ' ἐμοῦ, πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς 62

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ. Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου. Ὅτι κρείσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε. Οὕτως εὐλογήσω σὲ ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου. Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου. Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ. Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται. Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ψαλμὸς 87

Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου. Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε. Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν. Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὄλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι; Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλεησμένη; Κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωῖ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε. Ἴνα τί Κύριε ἀπώθεις τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψώθεις δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερῖμοί σου ἐξετάραζάν με. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὄλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα. Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμός 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κριμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ. Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνησιεῖ. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ’ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν. Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει. Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοι τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ψαλμός 142

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα· Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου· Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με· Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμι.

Καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δίς)**

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοὶ ὁ Θεός. **(ἐκ γ')**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος τὰ εἰρηνικά: «Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...»

Ὁ Δεξιός:

Ἦχος πλ Δ', ἦ δὲ Νη ρα x'

Μ **Γα**

1 **Ε**κ νυ κτος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε ος

Nη **Γα**

δι ο τι φως τα προ σταγ μα τα σου ε πι της γης

Γα **8** **Γα** **Nη** **Γα** **4** **Nη** **Γα** **6** **Γα** **8** **Γα** **8**

1 **A** αλ λη λου ι ι α **A**

Nη **Γα** **4** **Nη** **Γα** **6**

α αλ λη λου ου ι α

8 **Nη** **Γα** **Δ** **4** **Γα** **8**

A αλ λη η λου ι α

Μ **Γα** **Nη**

2 **Δ**ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κουν τες ε πι

της γης

Γα **Γα** **Nη** **Γα**

2 **A** αλ λη λου ι ι

Γα **Nη** **Γα** **Nη**

α **A** αλ λη η η λου ου

Γα **Nη** **Γα** **Δ**

ι α **A** αλ λη λου ου

ου ι α

Γα **Γα** **Μ** **Nη** **Μ**

1 **Z**η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν πυρ τους

υ πε ναν τι ους ε δε ται

Γα **Γα** **Μ** **Nη** **Μ**

1 **Z**η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν πυρ τους

υ πε ναν τι ους ε δε ται

1 **Γα** **Νη** **Γα** **Νη** **Γα**

Α α λ λ η λ ο υ ι ι α

Γα **Νη** **Γα**

Α α λ λ η λ ο υ ι ι

Νη **Γα** **Δ**

ι α Α α λ λ η λ ο υ

Γα

ι α

2 **Γα** **Πα** **Γα**

Π ρ ο σ θ ε ς α υ τ ο ι ς κ α κ α Κ υ ρ ι ε π ρ ο σ θ ε ς α υ τ ο ι ς κ α

Μ **Γα**

κ α τ ο ι ς ε ν δ ο ξ ο ι ς τ η ς γ η ς

1 **Νη** **Γα** **Νη** **Γα** **Νη** **Γα** **Νη**

Ι δ ο υ ο Ν υ υ μ φ ι ι ο ο

Γα **Νη** **Γα** **Νη** **Γα** **Νη** **Γα** **Νη**

ο ο ς ε ε ρ χ ε ε ε ρ χ ε ε τ α ι α ι

Κ **Χ**

α ι ε ε ν τ ω ω μ ε ε

Δ **Νη** **Γα** **Νη** **Γα** **Νη** **Γα** **Νη**

σ ω ω τ η η ς ν υ υ

Δ **Νη** **Γα** **Νη** **Γα** **Νη** **Γα** **Νη**

τ η η ς ν υ υ κ τ ο ς κ α ι μ α κ α α

Μ **Δ** **Νη** **Γα** **Νη** **Γα** **Νη** **Γα** **Νη**

ρ ι ο ο ς ο δ ο υ λ ο ο ο ς

Γα **Δ** **Νη** **Γα** **Νη** **Γα** **Νη** **Γα** **Νη**

ο ν ε υ ρ η σ ε ι ε ι γ ρ η η

Πα **Γα**⁸ **Νη** **Γα**⁸
 γο ρου νου γρη γο ρου ουν τα α
Δ⁸
 α να ξι ο ος δε πα α
Γα⁸ **Δ**⁶
 α λι ι ιν ον ευ ρη η
Πα⁸ **Νη** **Γα**⁸
 σει ει ρα θυ μου νου ρα θυ μου ουν
Δ⁸
 τα α βλε πε ου ουν ψυ χη η η
Γα⁸ **Δ**⁸
 η μου ου μη τω υ υ
Πα⁸ **Νη** **Γα**⁴ **Νη** **Γα**⁶
 πνω κα τε ε νε κα τε νε χθης
 ι να μη τω ω ω θα να α
 τω ω ω πα ρα α
Νη⁴ **Γα**⁶ **Δ**⁶
 δο ο πα ρα δο θης και της βα σι λει ει
Πα⁸ **Γα** **Νη**⁸
 ει ας ε ξω ω κλει ει
Γα **Νη** **Δ**⁴ **Πα** **Δ**⁸
 ε ξω κλει σθη η ης αλ λα α να
Πα⁸
 α νη η

8 Nη 4 6 Δ 8

ψο ον κρα α α ζου κρα α ζου σα Α α

α α γι ο νο ο

ο ος Α α α γι ι

ο νο ο ος Α γι ι

ο ος ει ει ει ο

Θε ο ο ο ος η ο Θε ο ος η η

μω ω ων δυ να α μει του Σταυρου ου ου ου ου ου ου

σου σω ω ω σο ον η η η η μας

Ὁ Ἀριστερός Χορός τό αὐτό μέ τήν ἐπομένην κατάληξιν

2 Πα 8 Δ 6 Πα 4

Πρε σβει αις τω ων Α γι ων σω ω

ω σο ον η μας

Ὁ Δεξιός Χορός τό τρίτον

1 Nη Γα Πα Nη

Ι δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω ω της νυ υ

κτος και μα κα ρι ος ο δου ου λος ον ευ ρη σει γρη η γο

ρου ουν τα α να ξι ος δε πα λιν ον ευ ρη σει
 ρα θυ μου ουν τα βλε πε ουν ψυ χη μου μη τω υ
 πνω κα τε νε χθης ι να μη τω θα να τω πα ρα δο θης
 και της βα σι λει ας ε ξω κλει σθης αλ λα α
 να νη ψον κρα ζου σα Α α γι ος Α γι ος
 Α γι ος ει ο Θε ος η η μων δι α της Θε ο
 το ο κου ε λε η σον η μα ας

Μικρά συναπτή, «Ότι σόν τό κράτος...»

Κάθισμα, Ἦχος γ', Τὴν ὠραιότητα

Πόρνη προσῆλθέ σοι, μύρα σὺν δάκρυσι, κατακενουῖσά σου ποσὶ Φιλάνθρωπε, καὶ ἄδυσωδίας τῶν κακῶν, λυτροῦται τῇ κελεύσει σου, πνέων δὲ τὴν χάριν σου, μαθητῆς ὁ ἀχάριστος, ταύτην ἀποβάλλεται, καὶ βορβόρω συμφύρεται, φιλαργυρία ἀπεμπολῶν σε. Δόξα Χριστῆ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Δόξα... Κάθισμα, Ἦχος δ', Ταχὺ προκατάλαβε

Ιούδας ὁ δόλιος, φιλαργυρίας ἐρῶν, προδοῦναί σε Κύριε, τὸν θησαυρὸν τῆς ζωῆς, δολίως ἔμελέτησεν. Ὅθεν καὶ παροινήσας, τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις. Τί μοι θέλετε δοῦναι, καὶ γὰρ παραδώσω ὑμῖν, εἰς τὸ σταυρῶσαι αὐτόν;

Καὶ νῦν... Κάθισμα, Ἦχος α', Τὸν Τάφον σου Σωτήρ

Η πόρνη ἐν κλαυθμῷ, ἀνεβόα οἰκτίριμον, ἐκμάσσουσα θερμῶς, τοὺς ἀχράντους σου ἠπόδας, θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ ἐκ βάθους στενάζουσα. Μὴ ἀπόση με, μηδὲ βδελύξη Θεέ μου, ἀλλὰ δέξαι με, μετανοοῦσαν, καὶ σῶσον, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαρτύρει ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποικηκέναι τὸ σημεῖον. Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς· Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν. Ἦσαν δὲ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ. Οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ

ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. Ἔρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος καὶ λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων· Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθείτω, καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐὰν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. Νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάρακται, καὶ τί εἶπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστῶς καὶ ἀκούσας ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· Καγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντα ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν. Τοῦτο δὲ ἔλεγεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶ· περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. Ἔως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεπονηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; Καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεῦειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτε εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὠμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυναγάγοι γένωνται· ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με, καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ. Καὶ ἐὰν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον. Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρίνει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ὅτι ἐγὼ ἐξ ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ πέμψας με πατήρ αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε τί εἶπω καὶ τί λαλήσω· καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστίν. Ἄ οὖν λαλῶ ἐγώ, καθὼς εἶρηκέ μοι ὁ πατήρ, οὕτω λαλῶ.

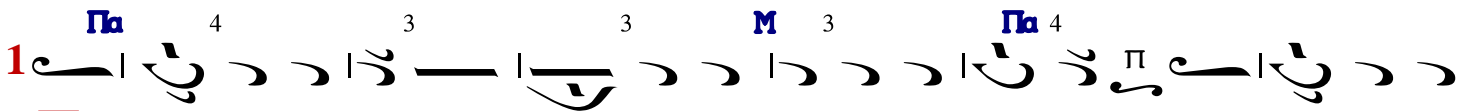
Ὁ Ἀρχιερεύς:

Ψαλμὸς Ν' (50)

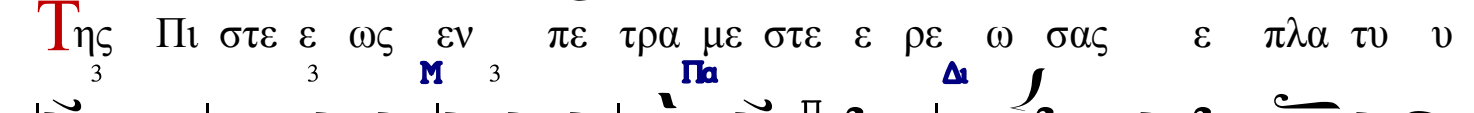
- Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
- Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
- Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.
- Σοὶ μόνῳ ἠμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
- Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
- Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
- Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
- Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

- Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
- Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.
- Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
- Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα, τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.


Ὁ Δεξιός: **Κανὼν α', Ὠιδὴ γ', Ἦχος β', Ὁ Εἰρμός**  **Πα**

1  **Πα** 4 3 3 **Μ** 3 **Πα** 4

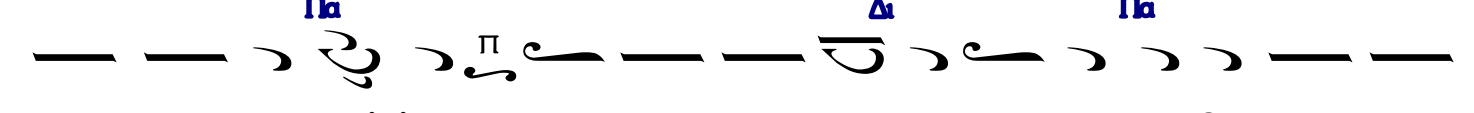
Της Πι στε ε ως εν πε τρα με στε ε ρε ω σας ε πλα τυ υ

 **Πα** 3 **Μ** 3 **Πα** **Δι**

νας το στο μα μου ε επ εχ θρους μου ευ φραν θη γαρ το πνευ μα

 **Πα** **Δι** **Πα**


μου εν τω ψαλ λειν ουκ ε στιν α γι ος ως ο Θε ος η

 **Δι** **Πα**

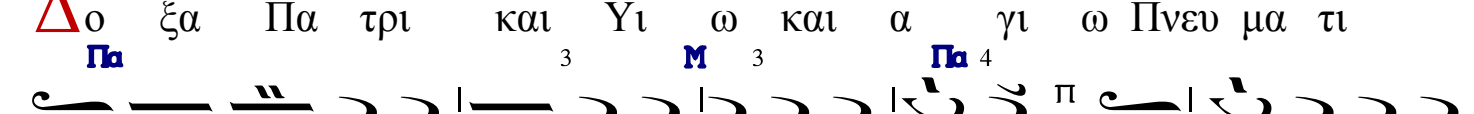
μων και ουκ ε στι δι και ος πλην σου Κυ ρι ε

2 Ὁ Ἀριστερός: Τό αὐτό

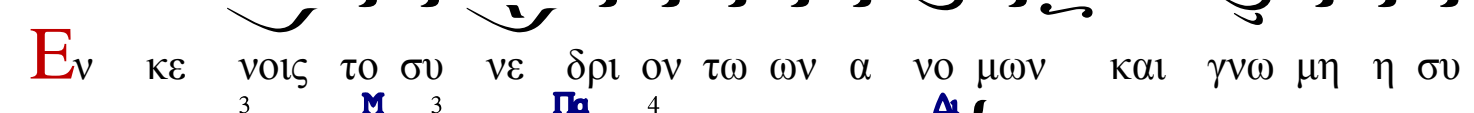
Ὁ Δεξιός:

1  **Δι** 3 **Πα**

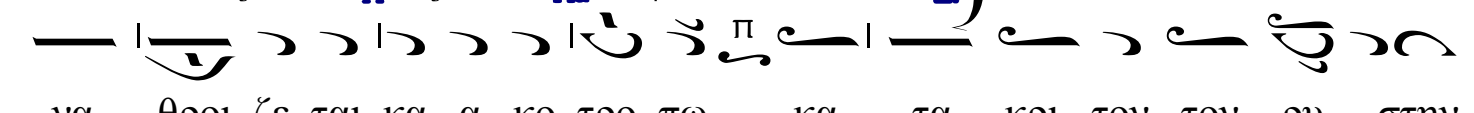
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

 **Πα** 3 **Μ** 3 **Πα** 4

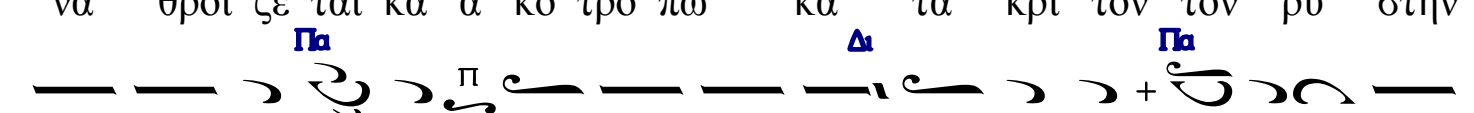
Εν κε νοις το συ νε δρι ον τω ων α νο μων και γνω μη η συ

 **Πα** 3 **Μ** 3 **Πα** 4 **Δι**

να θροι ζε ται κα α κο τρο πω κα τα κρι τον τον ρυ στην



 **Πα** **Δι** **Πα**

σε α πο φη ναι Χρι στε ω ψαλ λο μεν Συ ει Θε ος

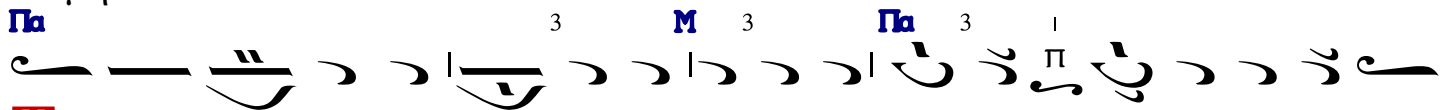



 **Δι** **Πα**

η μων και ουκ ε στιν α γι ος πλην σου Κυ ρι ε

Ὁ Ἀριστερός:



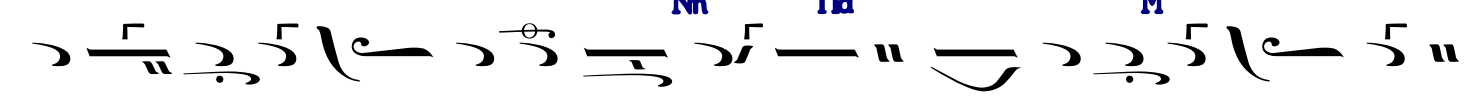
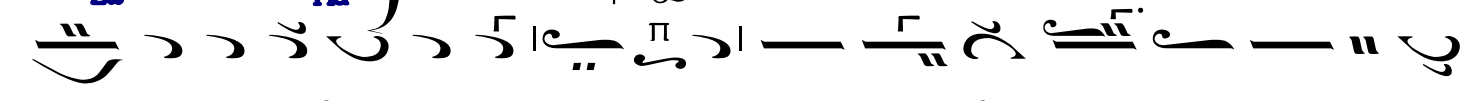


2 
Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων


α μην

Πα 
Το δει νον βου λευ τη ρι ον τω ων α νο μων σκε πτε ε ται θε

ο μα χου ψυ χη ης υ παρ χον ως δυσ χρη στον τον δι και

ον α πο κτει ναι Χρι στον ω ψαλ λο μεν Συ ει Θε ος

η μων και ουκ ε στιν α γι ος πλην σου Κυ ρι ε

Ὁ Δεξιός:

Καταβασία ♯

1 
Της Πι ι ι ι στε ε ε ε ω ω ως ε εν πε ε τρα α

με ε ε στε ε ε ρε ω ω ω σα α ας ε πλα

α α τυ υ υ υ να α ας το ο στο ο μα α μου ου ου

ε ε επ εχ θρου ου ους μου ευ φρα αν θη γα αρ το ο πνε

ε ευ μα μου ε εν τω ψα α α αλ λειν ουκ ε στιν

α α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

4

ος ως ο Θε ο ο ος η μων και ουκ ε στι
 ι ι δι ι και αι ο ο ος πλη η ην σου ου ου Κυ υ ρι
 Νη 3 Πα
 ι ε ε ε

Μικρά Συναπτή. «Σύ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς τῆς εἰρήνης...»

Ὁ Ἀριστερός: Κοντάκιον, Ἦχος δ', Ὁ ὑψωθεῖς

Υπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὲ ἀνομήσας, δακρῶν ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθω ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχης, τῶν ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ. Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Ὁ Οἶκος

Ηπρώην ἄσωτος Γυνή, εξαίφνης σώφρων ὤφθη, μισήσασα τὰ ἔργα, τῆς αἰσχρᾶς ἁμαρτίας, καὶ ἠδονὰς τοῦ σώματος, διενθυμουμένη τὴν αἰσχύνην τὴν πολλήν, καὶ κρίσιν τῆς κολάσεως, ἣν ὑποστῶσι πόρνοι καὶ ἄσωτοι, ὧν περ πρῶτος πέλω, καὶ πτοοῦμαι, ἀλλ' ἐμμένω τῇ φαύλῃ συνηθείᾳ ὁ ἄφρων, ἡ Πόρνη δὲ γυνή, καὶ πτοηθεῖσα, καὶ σπουδάσασα ταχύ, ἤλθε βοῶσα πρὸς τὸν Λυτρωτὴν· Φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίριμον, ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ (προηγείται τοῦ Μηναιίου)

Τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Τετάρτῃ, τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρῳ Πόρνης γυναικός, μνεΐαν ποιεῖσθαι οἱ θεϊότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρὸ τοῦ σωτηρίου Πάθους μικρὸν τοῦτο γέγονε.

Στίχοι

Γυνή, βαλοῦσα σώματι Χριστοῦ μύρον,
 Τὴν Νικοδήμου προῦλαβε συμρναλόην.

Ἄλλ' ὁ τῶ νοητῶ μύρῳ χρισθεῖς, Χριστέ ὁ Θεός, τῶν ἐπιρρῦτων παθῶν ἐλευθέρωσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἅγιος, καὶ φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

Ὁ Ἀριστερός: Τριώδιον, Ὠδή η', Ἦχος β', Ὁ Εἰρμός Πα

2

Ρη μα τυ ραν νου ε πει ει υ υ πε ρι σχυ σεν ε πτα πλα
 σι ως κα μι νος ε ξε κα αυ θη πο τε ε ε εν η
 Πα ιδες ου ουκ ε φλεχ θη σαν βα σι λε ως πα τη σα αν τες

Πα 3 **Δι** **Πα**

δογ μα αλλ ε βο ων Παν τα τα ε ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι

Δι **Πα**

ον υ μνει τε και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τους αι

ω ω νας

Ο Δεξιός:

1 **Δι** 3 **Πα** **Πα**

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι

Πα

Α πο κε νου σα Γυ νη η μω ρον εν τι μον δε σπο τι

Πα 4 **Νη** 4 **Πα** 4 **Δι**

κη και θει α φρι κτη η κο ρυ φη Χρι στε των ι χνων

Πα 4 **Μ** 3

σου ε ε πε λα βε το των α χραν των κε χρα με ναι αις πα λα

Πα 1 **Δι** **Πα**

μαις και ε βο α Παν τα τα ε ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι

Δι **Πα**

ον υ μνει τε και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τους αι

ω ω νας

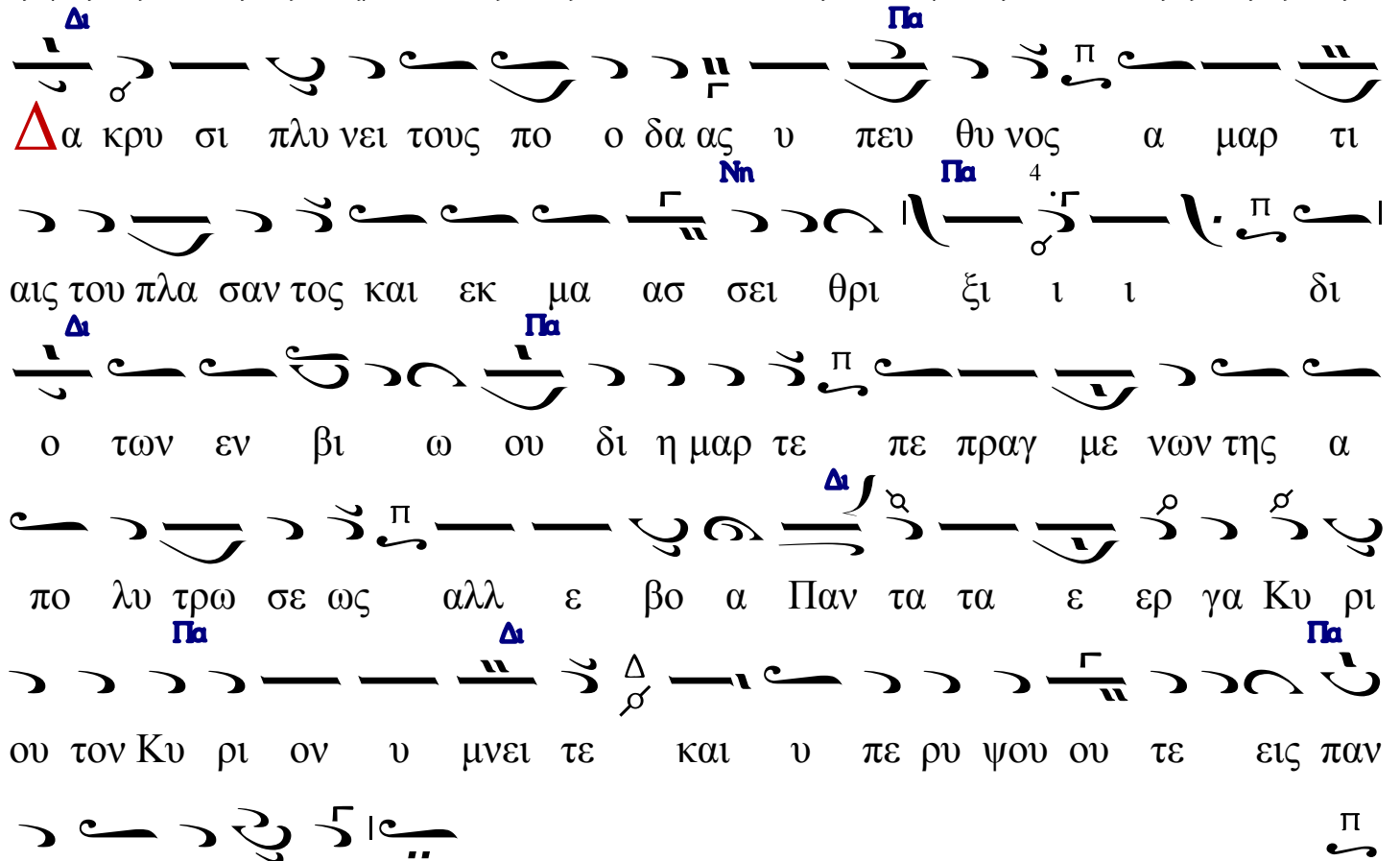
Ο Αριστερός:

2 **Δι** **Πα** 3

Ευ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και α γι ον

Πα

Πνευ μα α τον Κυ ρι ον



 Δ α κρυ σι πλυ νει τους πο ο δα ας υ πευ θυ νος α μαρ τι

 αις του πλα σαν τος και εκ μα ασ σει θρι ξι ι ι δι

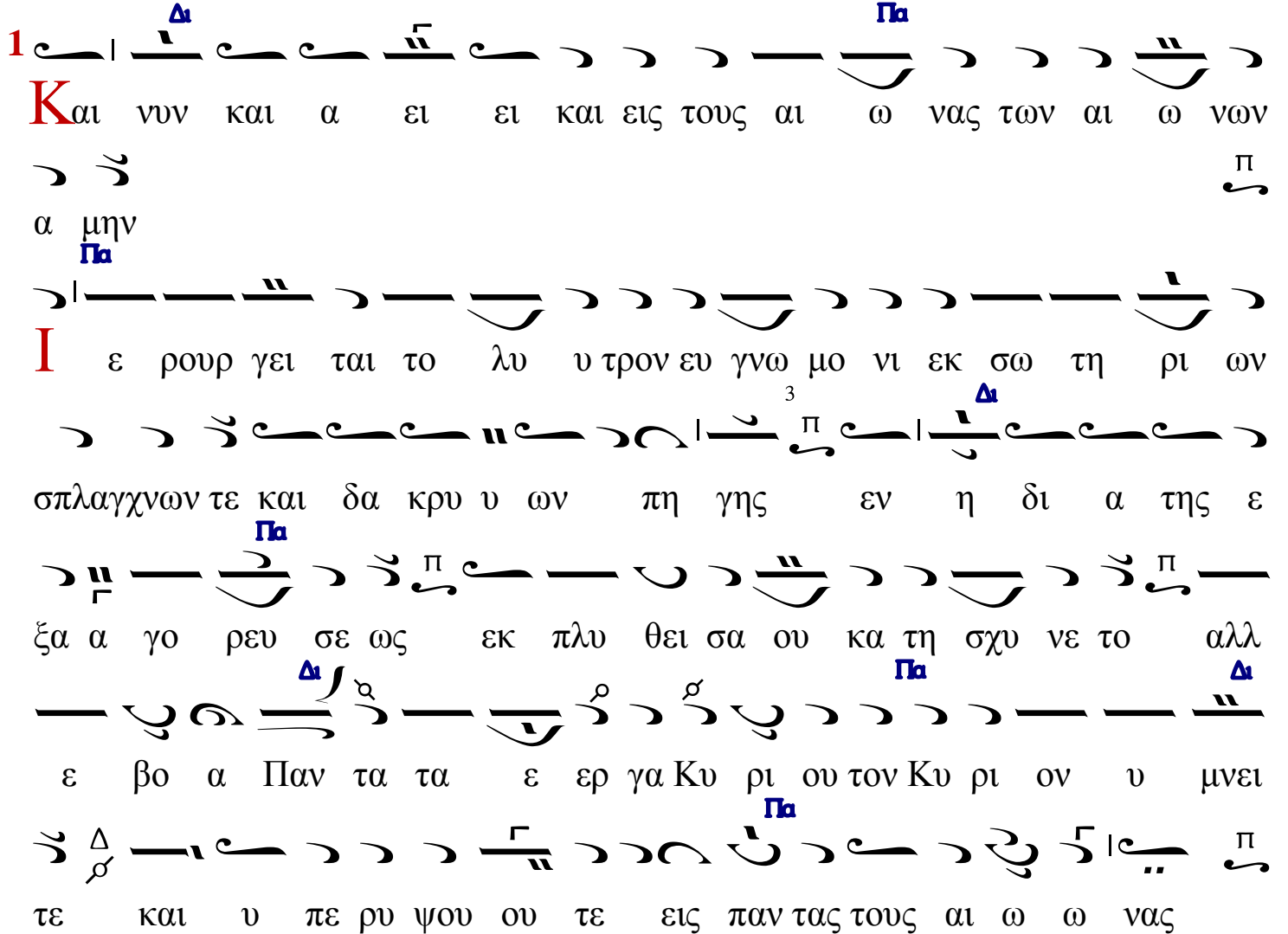
 ο των εν βι ω ου δι η μαρ τε πε πραγ με νων της α

 πο λυ τρω σε ως αλλ ε βο α Παν τα τα ε ερ γα Κυ ρι

 ου τον Κυ ρι ον υ μνει τε και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν

 τας τους αι ω ω νας

Ο Δεξιός:

1 

 Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

 α μην

 Ι ε ρουρ γει ται το λυ υ τρον ευ γνω μο νι εκ σω τη ρι ων

 σπλαγχνων τε και δα κρυ υ ων πη γης εν η δι α της ε


 ξα α γο ρευ σε ως εκ πλυ θει σα ου κα τη σχυ νε το αλλ

 ε βο α Παν τα τα ε ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει

 τε και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω ω νας

Ὁ Ἀριστερός:

Καταβασία ̲̅

2  **Δ** **Γ**

Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου ου με εν
τον Κυ υ ρι ι ο ον

Ρη μα τυ υ ρα α α α α αν νου ε ε πει ει ει
ει ει υ υ πε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι σχυ σε ε εν
ε πτα πλα σι ι ω ω ως κα α μι ι ι νος ε ε
ξε ε κα α αυ θη πο τε ε ε εν η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η Παι αι δε ε ες ουκ ε φλε ε
ε ε χθη η η η σα αν βα α α σι λε ε ε ω ως πα α
τη η σα α αν τες δο ο ογ μα αλλ ε βο ο ο ο ο
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων παν τα τα α ε
ε ερ γα Κυ υ ρι ι ι ου τον Κυ ρι ο ο ον υ μνει ει ει
τε και υ πε ε ρυ υ ψου ου ου ου τε ε ει εις
πα αν τα ας του ους αι ω ω ω ω να α α ας

Ὁ Διάκονος: «Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός...»

Ὡδιῆ θ', Ἦχος β', Ὁ Εἰρμός

Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρουπώτοις χεῖλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἕξ αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγνώμων φανείς, καὶ πονηρὸς ζηλότυπος, δῶρον ἀξιόθεον λογοπραγεῖ, δι' οὗ ὀφειλέσιον ἐλύθη ἁμαρτημάτων, καπηλεύων ὁ δεινός, Ἰούδας τὴν φιλόθεον χάριν. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.



Ἄέγει πορευθεῖς, τοῖς παρανόμοις ἄρχουσι· Τί μοι δοῦναι θέλετε καὶ γὰρ Χριστὸν ὑμῖν, τὸν ἄζητούμενον, τοῖς θέλουσι παραδώσω; οἰκειότητα Χριστοῦ, Ἰούδας ἀντwsάμενος χρυσοῦ. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ῥηρωτικῆς, φιλαργυρίας ἄσπονδε! λήθης ὄθεν ἔτυχες, ὅτι ψυχῆς, οὐδ' ὄς ἰσοστάσιος ὁ Κόσμος, ὡς ἐδιδάχθης· ἀπογνώσει γὰρ σαυτὸν, ἐβρόχισας ἀνάψας προδότα. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καταβασία



Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρουπώτοις χεῖλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἕξ αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Δεξιός: Ὡδιῆ θ', Ὁ Εἰρμός, Ἦχος Β',  Πα

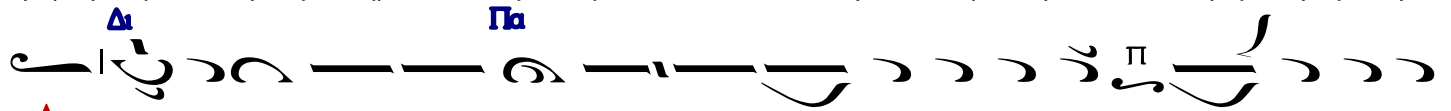
1  **Δι**  Πα


Ψυ χαις κα θα ραις και αρ ρυ πω τοις χει λε σι δευ τε
 με γα λυ νω μεν την α κη λι δω το ον και υ πε ρα γ νον
 μη τε ε ρα του Εμ μα νου ηλ δι αυ της τω εξ αυ
 της προ σφε ρον τες πρε σβει ει ει αν τεχ θε εν τι φει σαι των ψυ
 χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος και σω σον η μας


Ὁ Ἀριστερός:

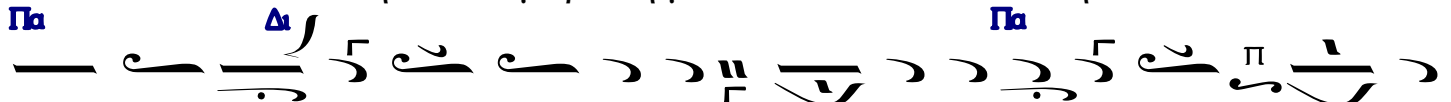
2  **Δι** ³  Πα


Δο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι



Α γνω μων φα νεις και πο νη ρος ζη λο τυ πος δω ρον α ξι



ο θε ον λο γο πρα γει ει ει δι ου ου ο φει λε


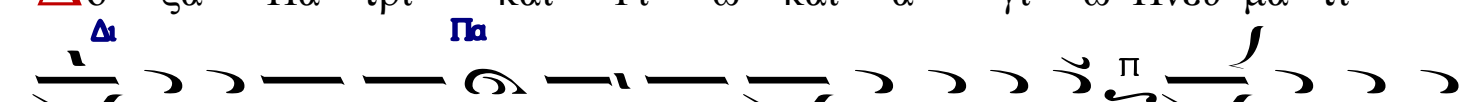
σι ον ε λυ θη α μαρ τη μα α των και πη λευ ων ο δει


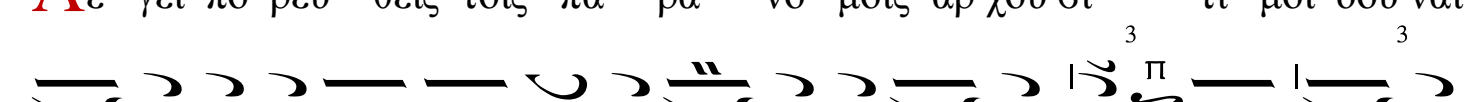
νος Ι ου ου δας την φι λο ο ο θε ον χα α ριν φει σαι


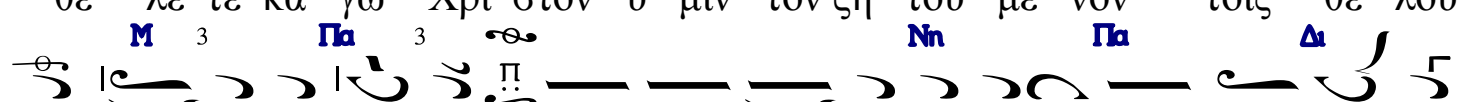
των ψυ χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος και σω σον η μας

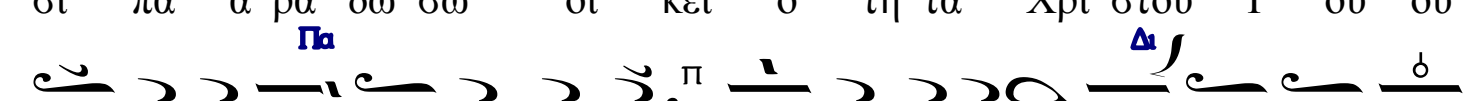
Ὁ Δεξιός:




1 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι


Λ ε γει πο ρευ θεις τοις πα ρα νο μοις αρ χου σι τι μοι δου ναι



θε λε τε κα γω Χρι στον υ μιν τον ζη του με νον τοις θε λου


σι πα α ρα δω σω οι κει ο τη τα Χρι στου Ι ου ου


δας αν τω σα με νος χρυ σου φει σαι των ψυ χων η μων Χρι


στε ε ο Θε ος και σω σον η μας

Ὁ Ἀριστερός:



2 **Κ** αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων



α μην

Ω πη ρω τι κης φι λαρ γυ ρι ας α σπο νδε λη θης ο θεν
 ε τυ χες ο ο τι ψυ χης ουδ ο ος ι σο στα σι ος
 ο κο σσ μο ος ως ε δι δα α χθης α πο γνω σει γαρ σου
 τον ε βρο χι σας α να α α ψας προ δο ο τα φει σαι
 των ψυ χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος και σω σον η μας

Ὁ Δεξιός:

Καταβασία ̲

Ψυ χαι αι αι αι αι σ κα α α θα α ραις και αρ ρυ πω ω
 τοι οι οις χει ει λε ε ε σι δευ τε με γα α α λυ
 νω ω μεν την α κη η λι ι ι δω το ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ον και υ περ αγ νον μη η τε ε ε
 ρα του Εμ μα νου ου ηλ δι ι α αυ της τω ω ε
 εξ α α αυ της προ σφε ε ρο ον τες πρε ε σβει ει

Γα

ει ει ει ει α αν τεχ θε ε ε εν τι φει ει σαι

Δα

των ψυ χω ων η η μων Χρι στε ε ε ο θε ο

Νη **Γα**

ος και αι σω ω ω ω σο ον η η μα α α α ας

Μικρά συναπτή: «Ότι σέ αίνουσι...»

Ἐξαποστειλάριον Αὐτόμελον,

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτῆρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, Φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. (γ')

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος Γ', Γα

Γα

Τον νυμ φω να σου βλε ε ε ε ε πω ω ω ω ω

Γα

ω ω Σω τηρ μου κε ε κο σμη με ε νον και

Γα

εν δυ μα ουκ ε ε ε ε ε ε χω ω ω ω ω

Γα

ω ω ι να ει σε ε ελ θω ε ε εν αυ τω

Νη

λαμπρυ νο ον μου τη η ην στο λη η ην της ψυ

Γα

χης Φω το ο δο τα α και σω ω σον με


Ὁ Δεξιός:

Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἦχος Α', Πα

Γα

1 Πα α α σα πνο ο η η αι αι αι αι νε ε σα α α τω

Μ **Πα** **4** **3**
 το ον Κυ υ υ ρι ι ι ο ο ον Αι νει τε
Πα **Πα** **4**
 τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ων ου ρα α α α νω ων
3 **Μ** **Πα** **Νη**
 αι νει τε ε α αυ το ο ον εν τολ οι οις υ υ υ
Πα **4** **Πα** **Νη**
 ψι ι ι ι στοι οι οις σοι πρε ε ε πει ει ει υ
Νη **Πα** **4** **Πα**
 υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω ω **Πα** **Νη**
2 **Κε** **4** **Πα** **Νη**
Α νει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε ε α αυ
Πα **Πα** **Νη** **Πα** **Νη** **Πα** **Νη**
 το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον πα α α
Πα **Νη** **Πα** **Νη** **Πα** **Νη** **Πα** **Νη**
 α α αν τες οι οι οι Α α α α α α α α αγ
Πα **Νη** **Πα** **Νη** **Πα** **Νη** **Πα** **Νη**
 γε ε ε νε ε ε ε λολ οι οι οι οι οι οι α α α
Κε **4** **Νη** **Πα** **Νη** **Πα** **Νη** **Πα** **Νη**
 α α α α αυ του ου ου ου ου ου ου ου αι
Νη **Πα** **Νη** **Πα** **Νη** **Πα** **Νη** **Πα** **Νη**
 νει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε ε α αυ το ο ο
Πα **Νη** **Πα** **Νη** **Πα** **Νη** **Πα** **Νη** **Πα** **Νη**
 ο ο ο ο ο ο ον πα α α α α α σαι
Νη **Πα** **Νη** **Πα** **Νη** **Πα** **Νη** **Πα** **Νη**
 αι δυ να α α α α α αι ει ει ει ει ει εις α αυ



 του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου σοι οι

 πρε ε ε ε ε ε ε ε νε ε ε σοι πρε ε ε πει

 υ υ μνο ος τω ω ω ω ω ω ω ω νω ω ω

 ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε υ υ υ μνος τω ω ω Θε ε ω ω ω ω ω

 νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Ὁ Δεξιός:

1

Αινει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ του αι νει τε αυ τον

 κα τα το πλη θος της με γα λω ω συ υ υ νη ης α α αυ του

Σε τον της Παρ θε ε ε ε ε νου Υι υι ον πορ νη

 ε πι ι γνου σα Θε ο ο ο ο ον ε λε ε ε

 γεν εν κλα αυ θμω ω ω δυ υ υ υ υ υ σω ω

 που ου ου ου σα ως δα κρυ ων α α ξι ι ι α πρα

 α α ξα α α α σα α α δι ι α λυ σον το

ο χρε ε ος ω ως κα α γω ω ω ω του ους πλο
 κα α α α μους α γα πησον φι λου ου ου ου ου σαν
 την δι ι και ως μι σου ου με ε ε νην και πλη η σι ον
 τε λω νων σε ε κη η ρυ υ υ υ ξω ω ευ ερ γε ε
 τα α φι λα α αν θρω ω ω ω πε

Ὁ Ἀριστερός:

2
 Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει τε αυ τον
 εν ψαλ τη ρι ι ω και αι αι κι ι ι θα α α α α ρα
 Το πο λυ τι μη τον μυ υ υ ρον η πορ νη ε μι ξε με
 τα α α δα α κρυ υ υ ων και ε ξε ε
 χε ε εν εις τους α χραν τους πο ο δα ας σου ου ου
 κα τα α φι λου ου ου ου σα ε κει νην ευ θυς ε δι
 και αι ω σας η μιν δε συγ χω ω ρη σιν δω ω
 ω ω ω ρη η η η σαι ο πα θων υ περ η μω ων

Nh **Πα**
 και σω ω ω σον η η η μα ας

π q x

Ὁ Δεξιός:

1 **A**ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι νει τε αυ
 τον εν χορ δαι αι αις και αι αι ορ γα α α α νω

Πα
O τε η α μαρ τω λος προ σε φε ρε το ο μυ υ υ
 ρον το ο ο τε ο μα θη της συ νε ε φω ω ω ω


M **Πα** **Nh** **Πα** **Πα**
 νει ει ει τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις η μεν ε
 χαι ρε κε νου σα το πο λυ υ τι μον ο δε ε ε

Πα **Nh**
 σπε ευ δε ε ε ε πω λη η σαι το ον α τι ι
 ι ι ι μη η η η το ο ον αυ τη τον Δε σπο την


Nh **Πα**
 ε πε γι ι νω ω σκεν ου τος του Δε σπο ο του ε

Nh **Πα**
 ε χω ρι ι ι ζε ε ε ε το αυ τη η λε
 ευ θε ε ρου ου το και ο Ι ου δας δου λος ε γε

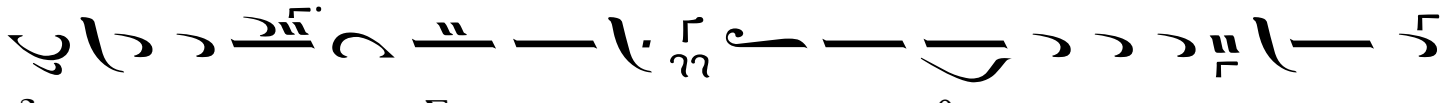
Zw
 γο ο νει του ε ε εχ θρου ου ου δει νο ον η η



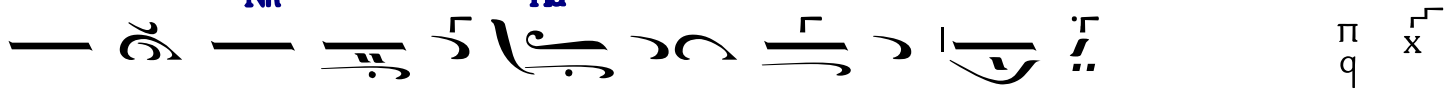
 η ρα α α α θυ μι ι α με γα α λη η

Πα


 η η η με ε ε τα α νοι οι οι α ην μοι

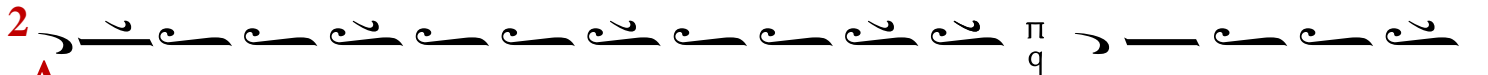


 δω ρη η σαι αι Σω τηρ ο πα θων υπερ η η μω ω

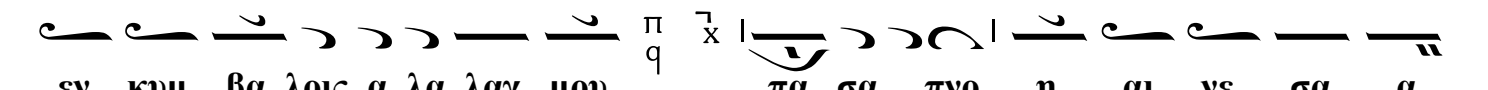
Nh Πα


 ων και σω ω ω σον η η η μα ας

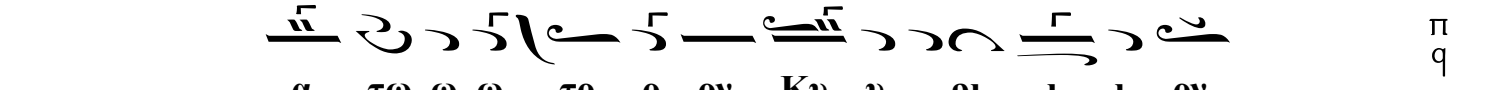
Ὁ Ἀριστερός:

2


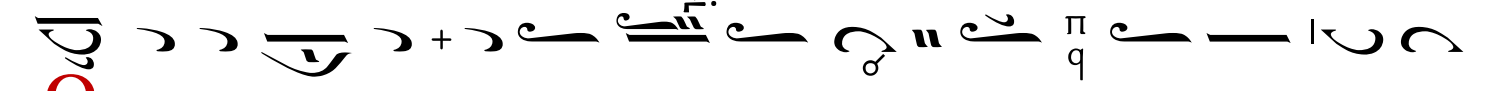
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι νει τε αυ τον




 εν κυμ βα λοις α λα λαγ μου πα σα πνο η αι νε σα α



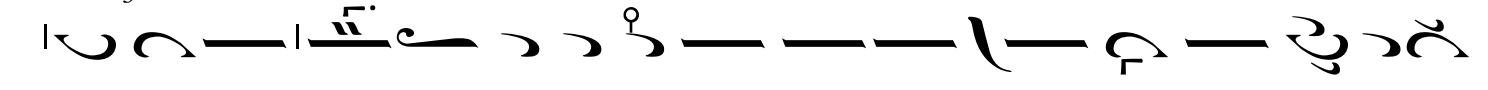
 α τω ω ω το ο ον Κυ υ ρι ι ι ον

Πα Nh Πα



Ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος ε θε ω ρει




 την πορ νην φι λου ου σαν τα α ι ι χνη και ε




 σκε πτε το δο ο ο ο λω της προ δο σι ι ι ας το

Nh Πα


 φι ι ι λη η η η μα ε κει νη τους πλο κα α



 μους δι ε ε λυ σε και ου τος τω θυ υ μω ω ω

Πα Nh Πα


 ω ε ε δε σμει ει ει ει το φε ε ρων αν τι ι

μουρουτηνδυσωωδηηκακιιι
 ανφθονοςγαρ ου ουκ οι οι δε προ τι μα α α αν
 το ο συ υ υμ φε ε ε ε ρον ω της Ι ου δα α
 θλι ο τη η τος αφ η ης ρυ σαι ο Θε ε ος τας ψυ
 χα α ας η η η η μω ων

Ο Δεξιός: Ἦχος Β', Δι

1 Δο ο ο ξα Πατρι ι ι ι ι και αι Υι ω και α α
 γι ι ω Πνε ε ευ μα α τι

Η α μαρ τω λο ος ε ε δρα α με ε ε προ ο ο ος
 το μυ υ ρον πρι ι α α α σα α α σθαι πο ο
 λυ υ τι ι ι μον μυ υ ρον του μυ υ ρι ι σαι αι το ο
 ον ε ε ευ ε ερ γε ε ε την και τω μυ υ ρε ε
 ψω ω ω ω ε ε ε βο ο ο ο ο α α δος μοι

B8 Δ

το ο μυ υ υ ρον ι να α α λει ει ει ει ει ψω κα

γω ω ω τον ε ξα λει ει ει ψαν τα α α α μου ου

ου πα α α α α α σα α α ας τας α α α

μα α αρ τι ι ι ι ι ας

Ὁ Ἀριστερός:

Ἦχος πλ Β', Πά

2 Πα

Και νυ υν και αι αι α α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω ω ω νων α α α μην

Νη Πα

Η βε βυ θι σμε ε ε ε ε νη τη α α μα αρ τι ι ι

ι α ευ ρε σε λι με ε ε ε να α της σω ω τη ρι

ι ι ι ι ας και μυ υ υ υ ρον συν δα α α

α α κρυ υ υ σι κε ε νου ου ου σα σοι οι ε ε

ε βο ο ο ο ο α ι ι ι δε ο ε ε

χω ω ων ε ε ε ξου ου ου σι ι ι ι αν συγ

χω ρει ει ει ει ν α α μα α αρ τι ι ι ι ας

ι ι ι δε ο τω ων α α α μα α αρ τα α α

νο ο ο ον των την με τα α α α νοι οι α α αν

φε ε ε ε ρων αλ λα Δε σπο τα α δι ι ι

α α α α σω σο ο ο ον με εκ του κλυ δω νος της

α μα αρ τι ι ι ας δι α το με ε γα α σου ε

λε ε ο ο ο ο ο ος

Ὁ Ἀρχιερεύς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: «Πληρῶσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν...», «Ὅτι Θεὸς ἐλέους...», «Εἰρήνη πᾶσι», «Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...», «Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν...»

Ὁ Δεξιός: **Ἀπόστιχα, Ἦχος πλ. Β', ἦ Πα**

1 **Πα** **Δι** **Κε**

Ση με ρον ο Χρι στος πα ρα γι νε ται εν τη οι κι ι

Δι **Κε**

α του ου ου Φα α α ρι σαι αι αι ου και γυ νη α μαρ

Δι **Πα** **Δι**

τω λο ος προ ο ο σελ θου ου ου σα τοις πο σιν ε κυ λιν

Πα **Κε**

δου ου ου ου το ο βο ω ω ω σα ι δε την βε

Δι **Κε**

βυ θι σμε ε νην τη η η α α α μαρ τι ι ι α την

Κε

α πηλ πι σμε ε νην δι α τα α ας πρα α α ξει εις

Δι **Πα**

την μη βδε λυχ θει σαν πα ρα της σης α α γα θο ο ο ο ο


Κε **Δι**

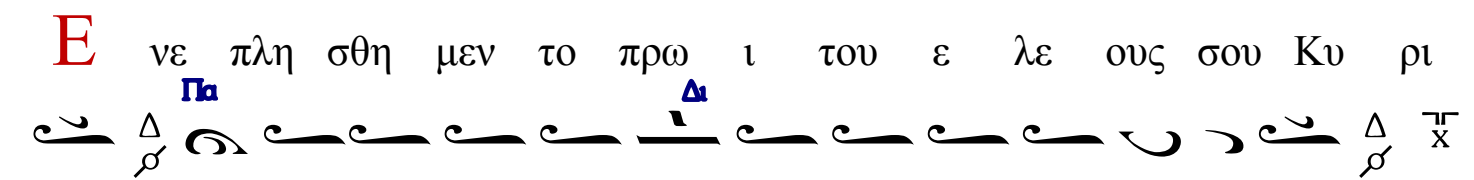
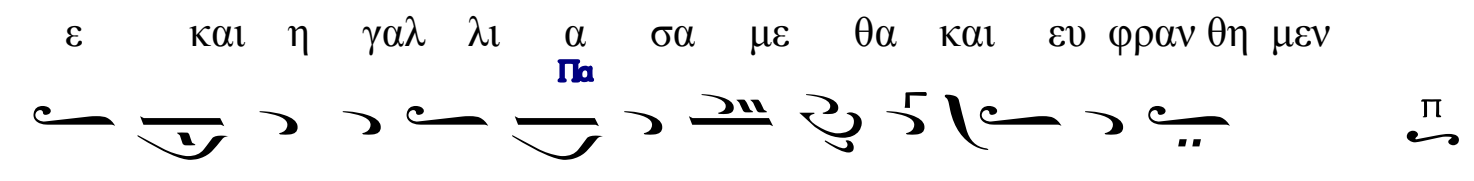
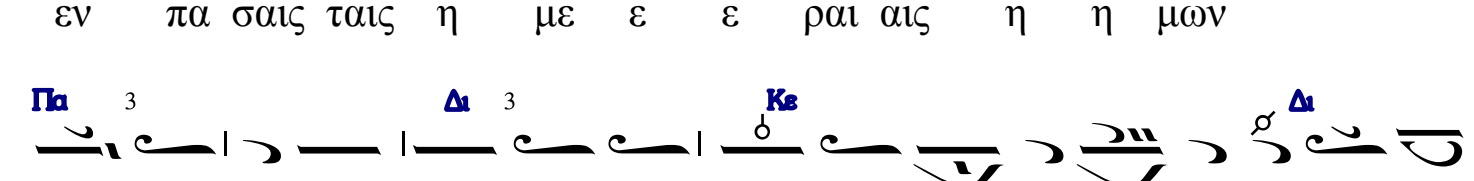
τη η η η η τος και δος μοι Κυ ρι ε την α φε σιν των

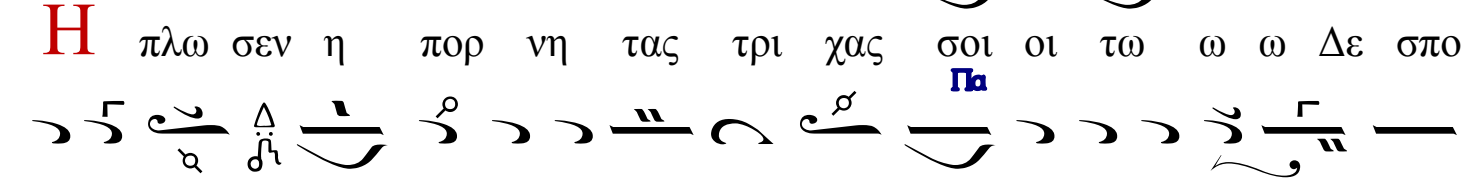
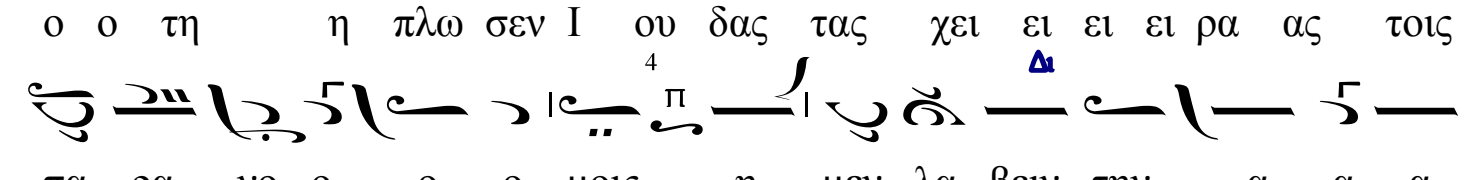
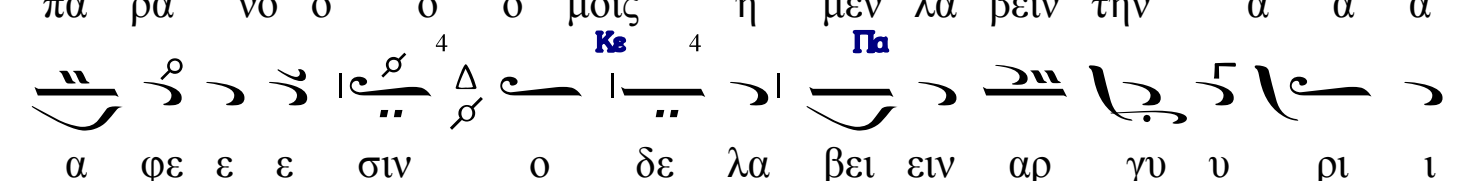
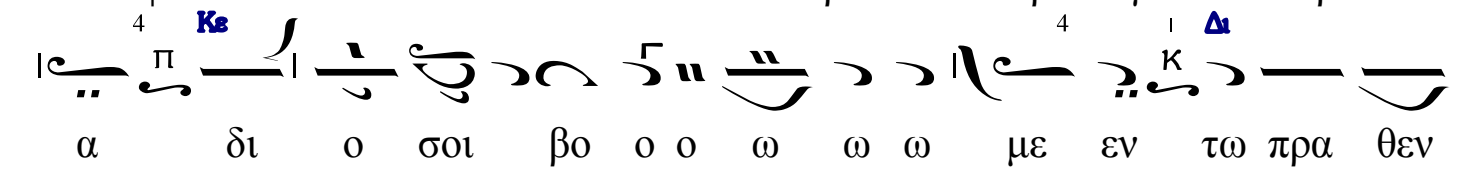
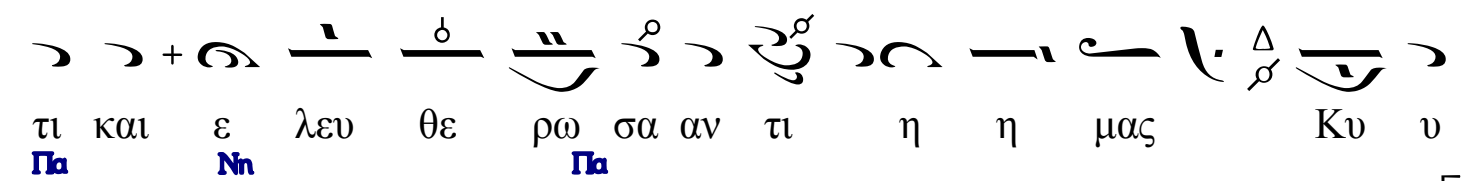

Πα **Νη** **Πα**

κα κω ων και σω ω ω σο ο ο ον με

Ὁ Ἀριστερός:

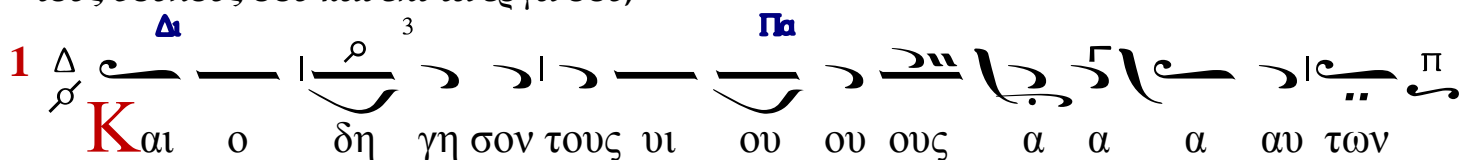
2 

Ενε πλησθημεν το πρωι του ελεους σου Κυρι

 ε και η γαλιασα μεθα και ευφρανθημεν

 εν πασαις ταις ημεεραιαις ηημων


Ηπλωσεν η πορνητας τριχασσοι ωω Δεσπο

 οοτη ηπλωσεν Ιουδαςτας χειειειρας τοις

 παρανοοοομοις ημεν λαβειν την ααα

 αφεεεσιν οδε λαβειν αργυυριι

 αδιοσοι βοοοωωωμεεντωπραθεν

 τι και ελευθερωσααντιηημας Κυυ

 ριιεδοοοξααασοι

Ὁ Δεξιός:

Εὐφρανθήμεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου,


1 
Και οδηγησον τους υιου σου ους ααα αυτων


Πα **Δι** **Κε**
 Προ σηλ θε γυ νη δυ σω δης και βε βορ βο ρω με ε ε
Κ **Δι** **Μ**
 νη η δα κρυ α προ χε ου σα πο σι σου Σω ω τηρ
Δι **Πα** **Κε**
 το πα θος κα α α ταγ γε ε ελ λου ου ου ου σα πω ω
Μ **Δι**
 ως α τε νι ι σω σοι οι οι τω ω ω Δε σπο τη
Πα
 αυ τος γαρ ε λη η η λυ υ θας σω ω σαι πο ο ο ορ
Μ **Nh** **Δι**
 νην εκ βυ θου θα νου σα αν με α να α α
 στη η η η σον ο τον Λα ζα α α ρο ο ον ε
Μ **Δι** **Πα**
 γει ρας εκ τα φου τε ε ε τρα η η η με ε ε ε
Κε **Δι**
 ρον δε ξαι με την τα α α λαι αι αι αι να αν
Πα **Nh** **Πα**
 Κυ ρι ι ε ε και σω ω ω σο ο ο ον με


Ὁ Ἀριστερός:


Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ’ ἡμᾶς,

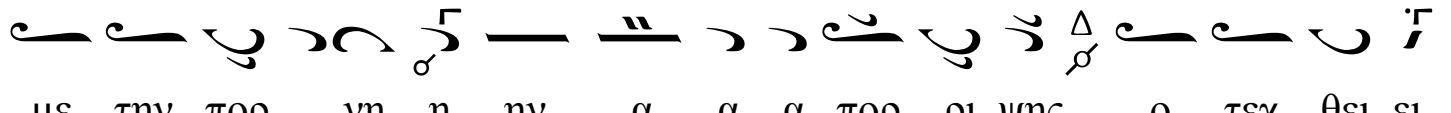
Πα **Δι** **Πα**
2 **Κ**αι το ερ γον των χει ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ νον

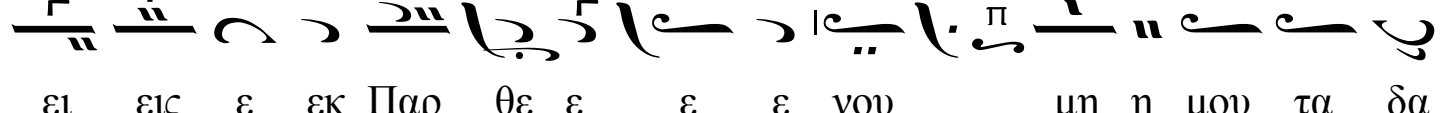

Η α πε γνω σμε ε νη η δι ι ι α α α τον βι ι

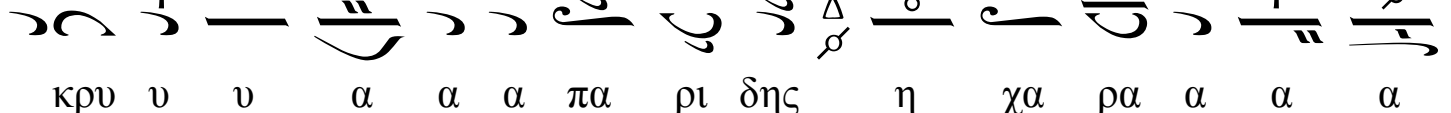

 ον και ε πε γνω σμε ε ε νη η δι α τον τρο ο

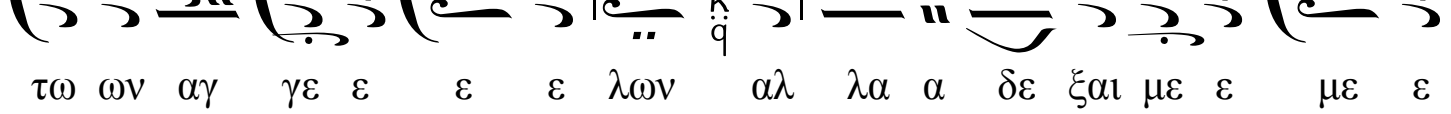

 ο ο πον το μυ υ υ ρον βα στα α α α ζου ου ου

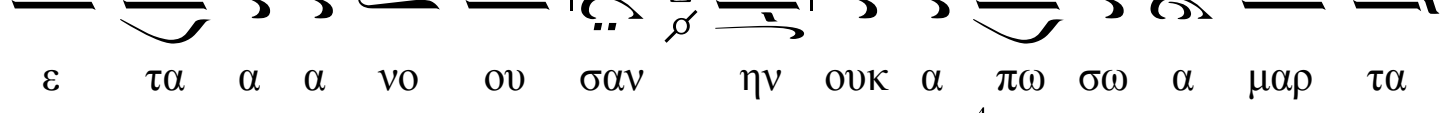

 σα προ ο ση η ηλ θε σοι βο ω ω ω ω σα μη η

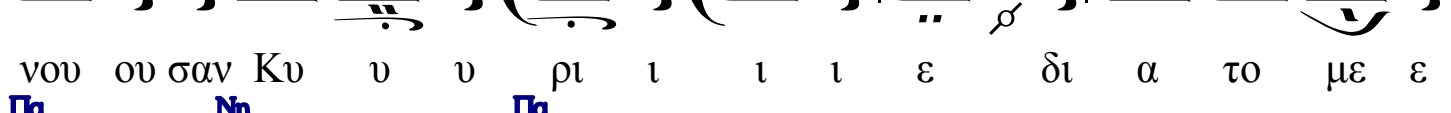

 με την πορ νη η ην α α α πορ ρι ψης ο τεχ θει ει

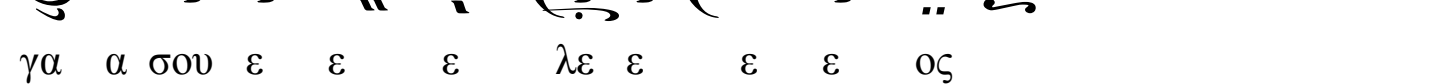

 ει εις ε εκ Παρ θε ε ε ε νου μη η μου τα δα


 κρυ υ υ α α α πα ρι δης η χα ρα α α α


 τω ων αγ γε ε ε ε λων αλ λα α δε ξαι με ε με ε


 ε τα α α νο ου σαν ην ουκ α πω σω α μαρ τα


 νου ου σαν Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δι α το με ε


Πα γα α σου ε ε ε λε ε ε ε ος

Τροπάριον τῆς Κασσιανῆς ἀργόν ὑπό Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου¹ (+1777)

Ἦχος πλ. δ', ᾠδὴ Νῆ

Nn

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι ω

Πα **Nn**

ω ω ω και α γι ω Πνε ε ε ε ε ευ μα

α α α να α α α τι

K

και νυ υ υν και α α ει ει ει ει και αι

ει εις τους αι ω ω ω ω ω νας τω ων αι αι

Πα **Nn**

ω ω νω ων α α α α να α α α μην

Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή,

Nn **M** **Nn** **Δ**

Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ε ε

Nn

νε ε ε ε ε η εν πο ολ λαι αι αι αι αις

Πα

α μαρ τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι αι


¹ Μουσικός Πανδέκτης, έκδ. «Ζωής», τόμος 7^{ος}, Τριώδιον, σσ. 175 – 181.
www.romiosyne.org

αις πε ε ε ε ε ρι πε ε ε ε ε ε
 ε σου ου ου ου ου ου σα α α α γυ υ
 υ υ υ νη


τήν σήν αισθομένη Θεότητα,

την ση η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η νη η η η η την σην
 αι αι σθο ο ο με ε ε ε ε ε νη θε ε ε
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο τη η η η η
 η η η η η νη η η τα

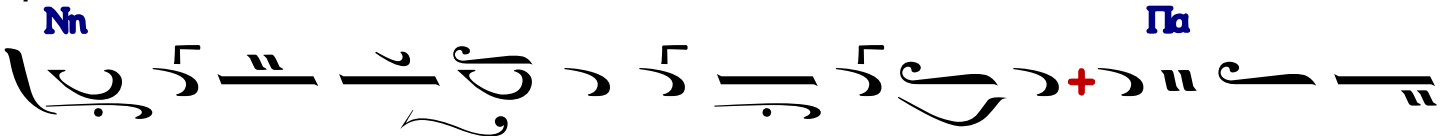
μυροφόρου ἀναλαβοῦσα τάξιν,




 μυ ρο ο φο ο ο ο νο ο ο ο ο ο



 ρου α α α α α να α α α α α λα

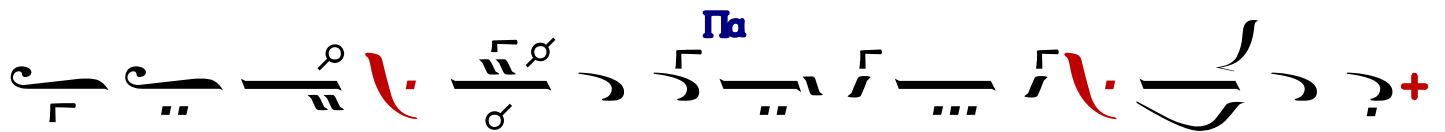


 βου ου ου ου ου ου σα α α α τα α α α




 α α α α α να α α ξιν


ὄδυρομένη μύρα σοι, πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζει.




 ο δυ υ ρο ο ο με ε ε ε ε ε ε



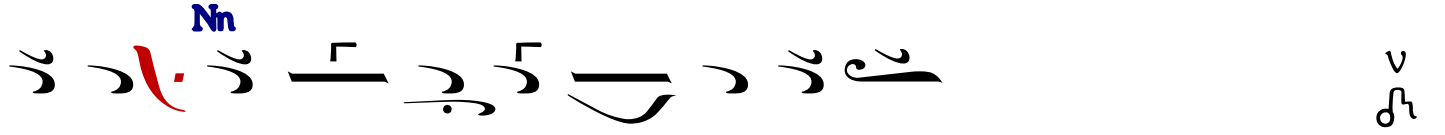
 ε ε νη η μυ υ υ υ υ ρα α α α



 α α α σοι προ του ε ε ε ε ε εν



 τα α α α α φι ι ι α α σμου ου



 κο ο μι ι ι ι νι ι ι ζει

Οἶμοι! λέγουσα, ὅτι νύξ μοι, ὑπάρχει,

Ββ

οι οι οι οι + οι οι οι οι οι οι οι μοι οι
 οι οι οι οι οι οι μοι οι οι οι οι οι λε ε ε
 ε ε ε ε γου ου ου ου ου ου νου ου ου ου
 λε ε γου σα ο ο ο ο πι ι ο ο πι ι
 νυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ξ μοι υ πα α
 α α α α αρ χει ει νει ει ει ει ει

Δι **Νη** **Δι** **Νη**

οἷστρος ἀκολασίας,

Δι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι στρο ο ος
 α α κο ο ο ο ο ο ο λα α α α
 σι ι ι α κο ο λα α σι ι ι ι ι ι ι ι ας

ζοφώδης τε καὶ ἀσέληνος,

Μ **Κε**

ζο φω ω ω δη ης τε ε ε ε ε ε ε ε

Δ

ε και α α σε ε ε ε λη η η η νη η

η νος

ἔρωσ τῆς ἁμαρτίας.

Πα

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρως τη ης α

α α α α α α μα α α αρ τι ι ι

της α α μαρ τι ι ι ι ι ι ι ας

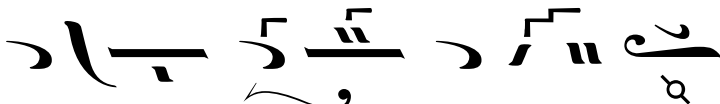
Δέξαι μου τὰς πηγὰς τῶν δακρῦων,

Δ

δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ξαι αι

δε ε ε ξαι αι αι μου ου ου τας πη γα α


να ας τω ων δα α α α α α κρυ των




 δα κρυ υ υ υ υ υ ων




ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ




 ο νε φε λαι αι αι αι αι αις δι ι ι ι




 νι ι ι ι ε ξα α α α α α α



 α α α α α α α γω ω ω ω ω




 ω ων τη η ης θα α α α λα α α ασ ση

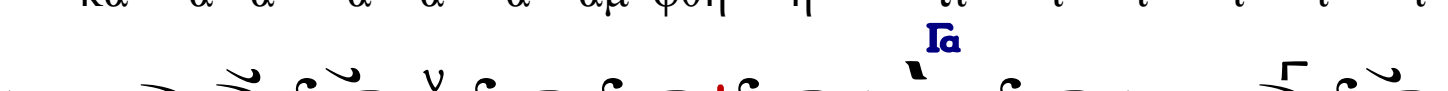


 ης το ο υ υ υ υ νυ υ υ δωρ

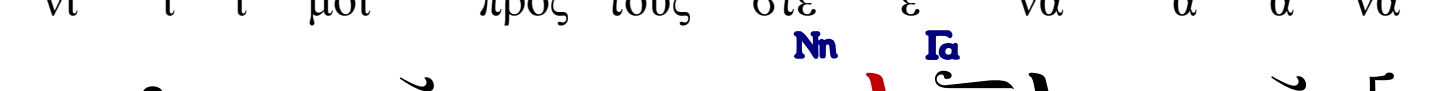
κάμφθητί μοι πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας,



 κα α α α α α αμ φθη η τι ι ι ι ι ι



 νι ι ι μοι προς τους στε ε να α α να



 α α τους στε να αγ μου ου νου ου ου ου

Δι

ου ου ου τους στε ε ε ε ε ε να α αγ

Πα

ου ους τη η η η η η ης κα α α αρ

δι ι ι ι τη ης καρ δι ι ι ι ι ι ι ας

ὁ κλίνας τοὺς οὐρανοὺς, τῇ ἀφάτῳ σου κενώσει·

Μ

ο κλι ι ι ι ι ι νας τους ου ου ου τους

Nh

ου ρα α νου ου ου ου ου ου ους τη

α φα α α α α α α α τω ω ω ω ω

Πα

νω ω ω σου ου ου ου ου ου κε ε ε ε νω ω

Nh

ω ω ω ω ω ω ω ω νω ω ω σει

Πα


καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας,

Βδ

κα τα φι λη η η η η η η νη η η η σω


Nn

Πα



 του ου ους α α α α χρα α α αν του ους


Nn




 σου ου πο ο ο ο νο ο ο δας

ἀποσμήξω τούτους δὲ πάλιν, τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις,

Bδ




 α πο σμη η η η η νη η η ξω



 του του ου ους δε ε πα α α α α λιν τοις


Nn

Πα



 της κε ε ε φα α α α λη η η ης μου


Nn



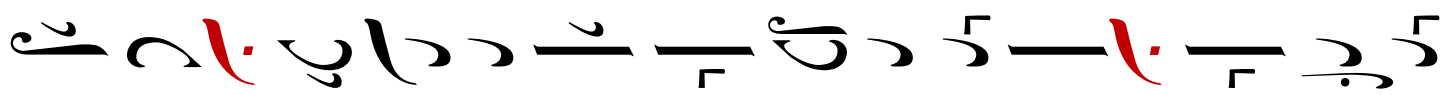
 ου βο ο στρυ υ υ υ νυ υ υ χοις

ὧν ἐν τῷ Παραδείσῳ Εὐα τὸ δειλινόν,

Πα



 ω ων ε ε ε ε ε ε εν τω Πα α α



 α α ρα α α δει ει ει ει ει ει ει ει ει

Κε

Δι



 νει ει ει ει σω Ε ε ε ευ α α το ο

Γα **Nη**

ο δει ει ει λι ι ι το δει λι ι νο ο

Γα **Δι**

νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο νε

Γα **Δι**

ε ε ε ο ο ο ο ο νο ο ο ο ο ο ο ον

κρότον τοῖς ὠσὶν ἤχηθεῖσα,

Δι **Nη**

κρο ο ο ο το ο ο ον κρο το ον

Δι

τοις ω ω σι ι ιν η η η η νη η

Γα **Δι**

η η χη θει ει ει ει ει ει ει ει ει

Δι

ει ει ει ει ει ει σα α α α


τῷ φόβῳ ἐκρύβη.

Μ

τω φο ο ο ο ο ο ο ο βω ω ω ω

Δι


ω ω ω ε ε ε ε κρυ υ υ φο βω ω



 ε ε κρυ υ υ υ υ υ υ βη


Ἀμαρτιῶν μου τὰ πλήθη

Nh

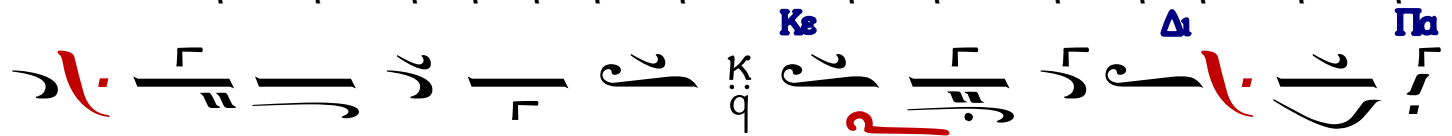


 α μαρ τι ω ω ω ω ω νω ω ων μου

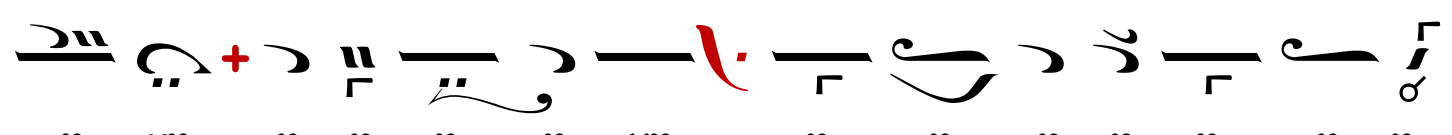
M



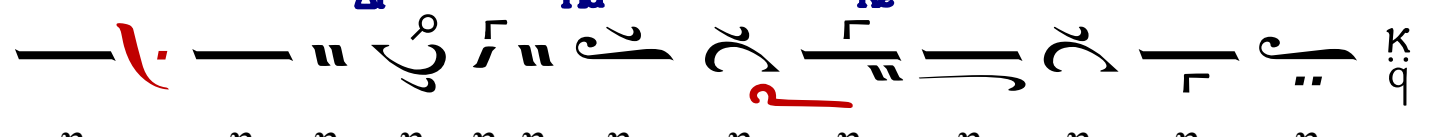
 τα πλη η η η η η η η θη η η η η η η η



 η η η η η η η η η η η νη η η




 η χη η η η η νη η η η η η η η

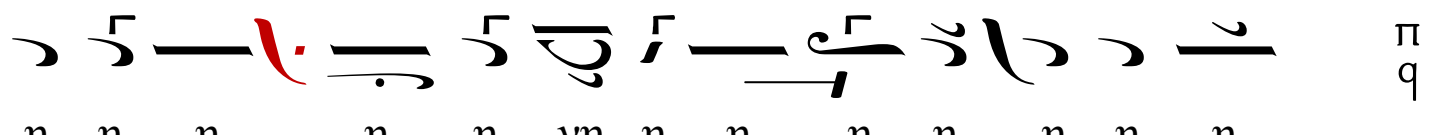


 η η η η η η η η η η η η η

Pa




 η η η η η η η η η η νε ε ε η η



 η η η η η νη η η η η η η η

καὶ κριμάτων σου ἀβύσσους,

Nh



 και κρι μα α α α α α α α τω ω ω ω

ω ω νω ω ων σου ου ου ου ου ου α α α

α βυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υς

τίς ἐξιχνιάσει ψυχοσῶστα Σωτήρ μου;

τι ι ι ι ι ις ε ε ξι ι ι ι ι

ι ι χνι ε ξι χνι ι α α α α α α

α α α α να α α σει ψυ χο σω ω ω

ω ω ω ω στα α α α α α α α Σω ω

τη η η η η η νη η ηρ μου

Μή με τήν σήν δούλην παρίδης,

μη η η η η η η η η η με ε τη η

η η η η η ην ση η ην δου ου ου ου ου

ου ου ου ου νου ου ου ου ου λη ην πα ρι

ι ι ι ι ι ι ι ι νι ι ι δης

ὁ ἀμέτροντον ἔχων τὸ ἔλεος.

ο α με ε ε ε ε νε ε ε τρη το

ο ο ο ον ε ε ε ε χω ω ω ω ω ω

ων το με ε γα α α α α α α ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε νε ε ε ο ο ο ο

ο ο ος

Σημ. Δεν ἔγινε καμμία ἐπέμβαση στό κείμενο ἐκτός ἀπό τούς κόκκινους χαρακτῆρες, οἱ ὁποῖοι τοποθετήθηκαν γιά τήν διευκόλυνση τῆς χορωδίας. Ἐάν ἀφαιρεθοῦν τά λυγίσματα καί οἱ σταυροί καί ἀντικατασταθοῦν οἱ κόκκινες παύσεις μέ ἀπλές, τότε τό κείμενο εἶναι πιστό ἀντίγραφο τοῦ Μουσικοῦ Πανδέκτη.

Ὁ Ἀρχιερέυς:

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. Ἀμήν.

Ὁ Κανονάρχης: Τρισάγιον. Ὁ Ἱερέυς: «Ὅτι σοῦ ἐστίν...» **Ὁ Ἀναγνώστης:**

Κύριε ἐλέησον (12), Δόξα... καὶ νῦν...

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου Δέσποτα ἅγιε εὐλόγησον.

Ὁ Ἐφημέριος: «Ὁ ὦν, εὐλογητός...»

Ὁ Πατριάρχης:

Επουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πράϋνον, τὸν κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.


Ὁ Ἐφημέριος:

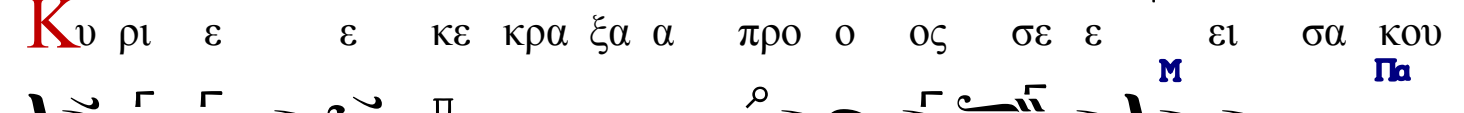
Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.


Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταισμάτα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητός εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (δίς)


Μετά τὴν ἀπόλυσιν: «Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν...» καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν...»

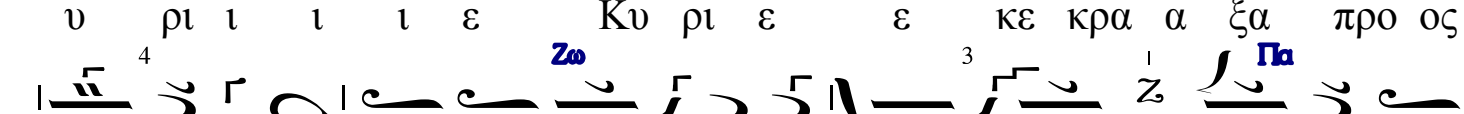
Εἰς τὴν Προηγιασμένην τὴν Μ. Τρίτην τὸ πρωῒ, Ἦχος Α', 4 Πα

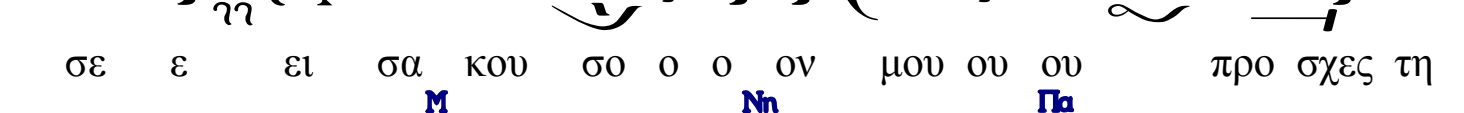
1  **Κυ** **ρι** **ε** **ε** **κε** **κρα** **ξα** **α** **προ** **ο** **ος** **σε** **ε** **ει** **σα** **κου**

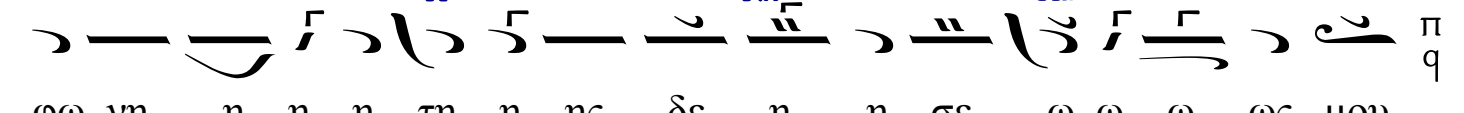
 **σο** **ο** **ο** **ον** **μου** **ει** **σα** **α** **κου** **ου** **σο** **ον** **μου** **ου** **Κυ** **υ**


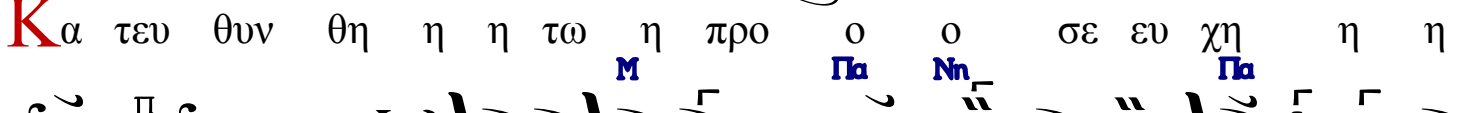
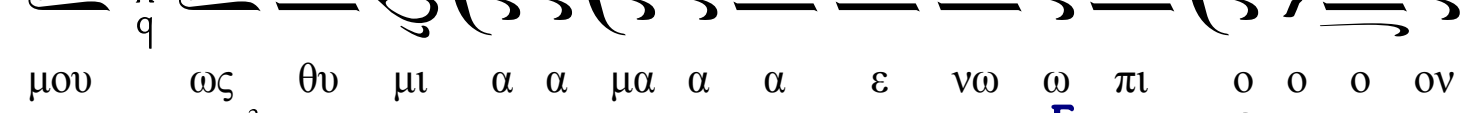

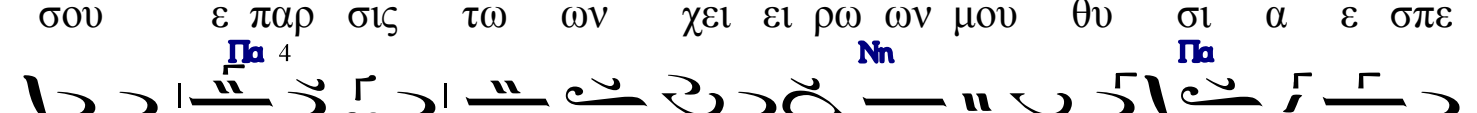
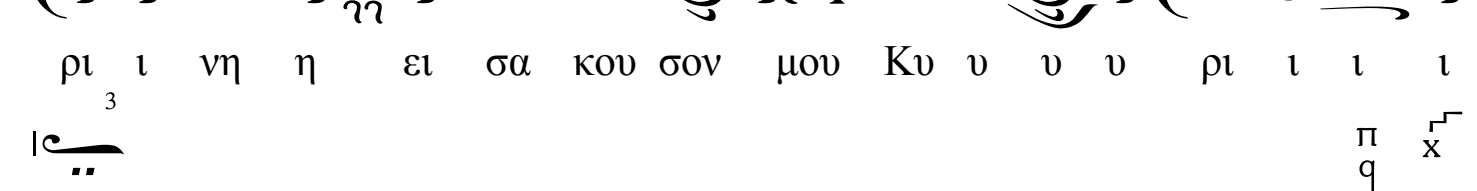
 **υ** **ρι** **ι** **ι** **ι** **ε** **Κυ** **ρι** **ε** **ε** **κε** **κρα** **α** **ξα** **προ** **ος**



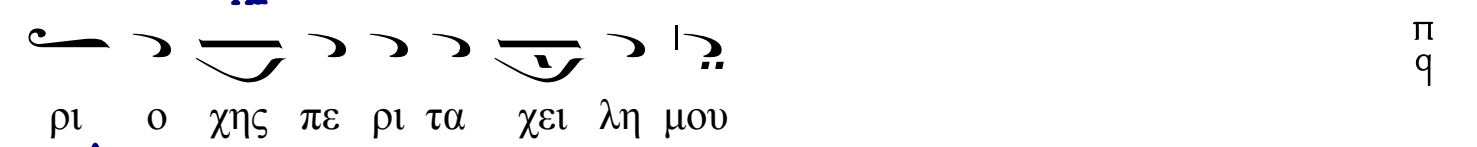
 **σε** **ε** **ει** **σα** **κου** **σο** **ο** **ο** **ον** **μου** **ου** **ου** **προ** **σχε** **ς** **τη**


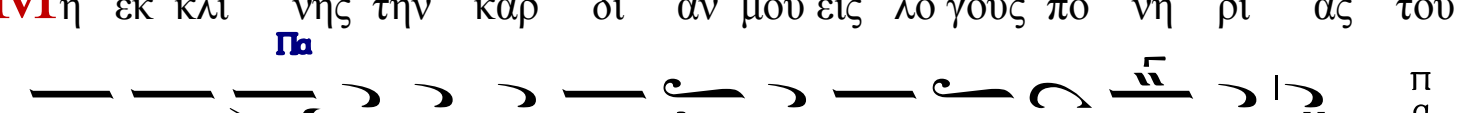
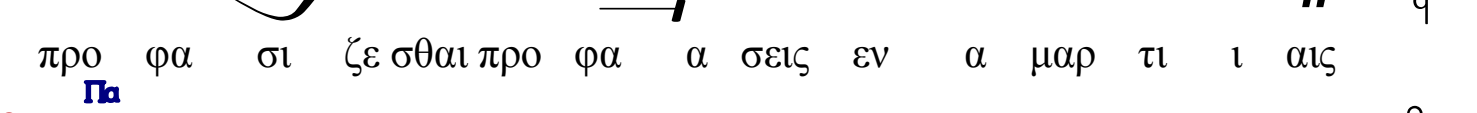
 **φω** **νη** **η** **η** **η** **τη** **η** **ης** **δε** **η** **η** **σε** **ω** **ω** **ω** **ως** **μου**

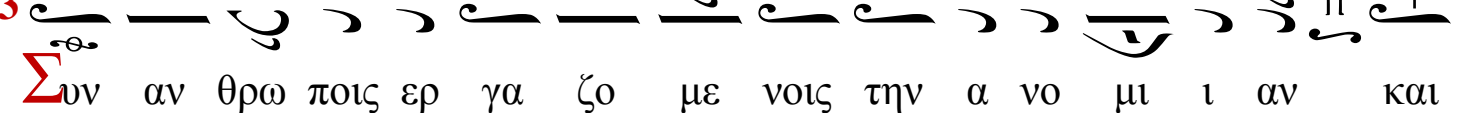

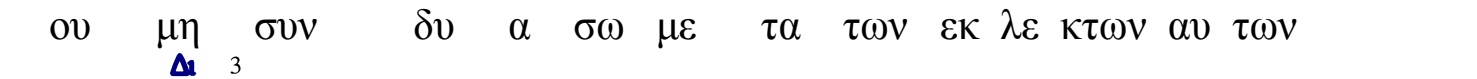
 **εν** **τω** **κε** **κρα** **γε** **ναι** **με** **προ** **ος** **σε** **ε** **ε** **ε** **ε** **ει** **σα** **κου**

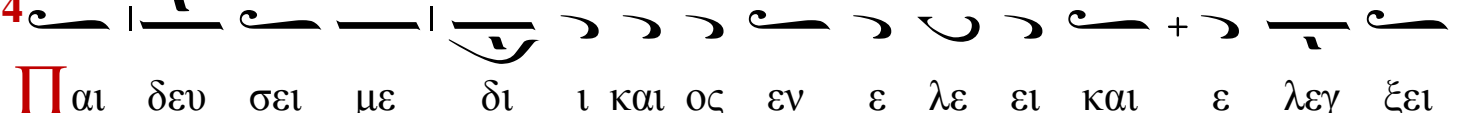
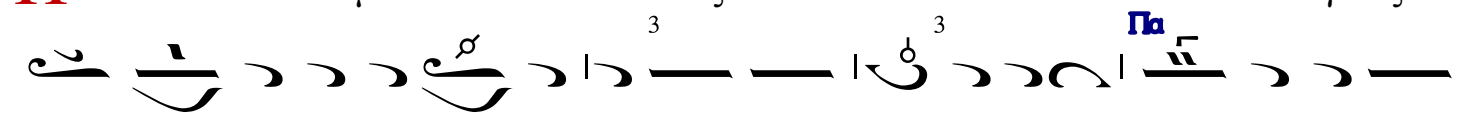
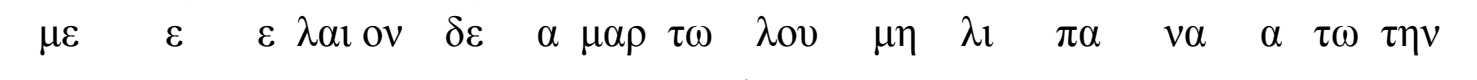
 **σο** **ον** **μου** **Κυ** **υ** **υ** **υ** **ρι** **ι** **ι** **ι** **ε**

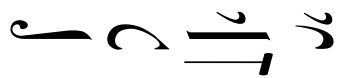
2  **Κ**α τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη η η
 μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι ο ο ο ον
 σου ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου θυ σι α ε σπε
 ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
 ε


1  **Θ**ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ ραν πε
 ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου


2  **Μ**η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι ας του
 προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ τι ι αις


3  **Σ**υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν και
 ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των


4  **Π**αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
 με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω την


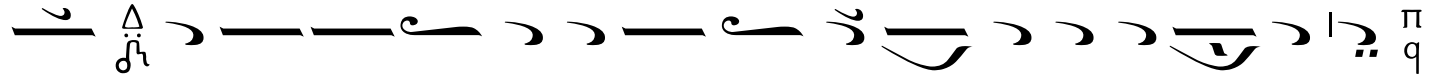


π
ρ

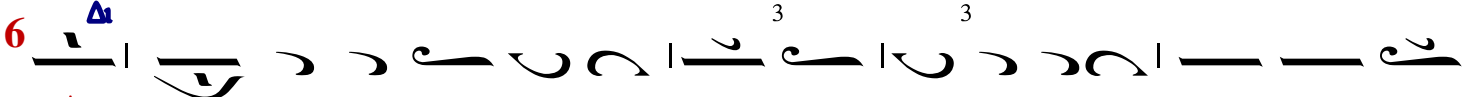
κε φα λην μου



Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι αις αυ
Πα



των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των



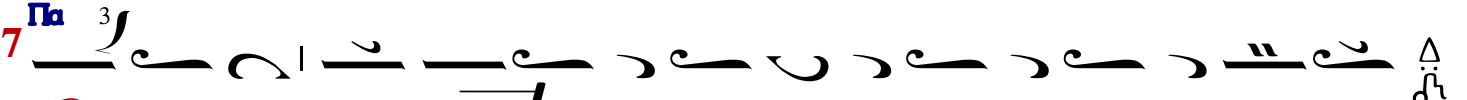
Α κου σουν ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη σαν
Μ Πα



ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ



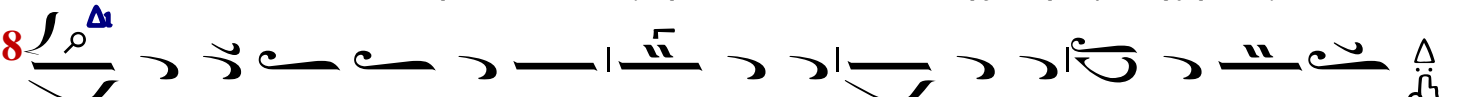
πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην



Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλμοι μου
Δ Πα



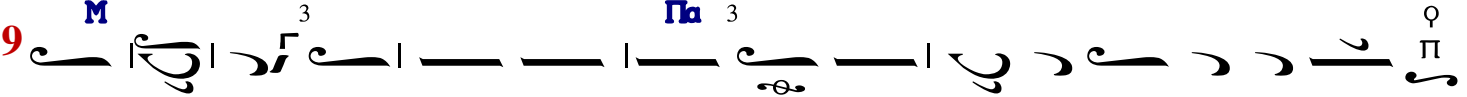
ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου



Φυ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν το μοι
Πα



και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο μι αν



Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω λοι
Μ Πα

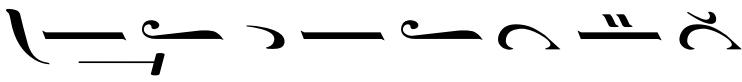


κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ θω



Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου προς

Πα



π
ρ

Κυ υ ρι ον ε δε η θην

11

Πα

Δι



Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου την θλι ψιν

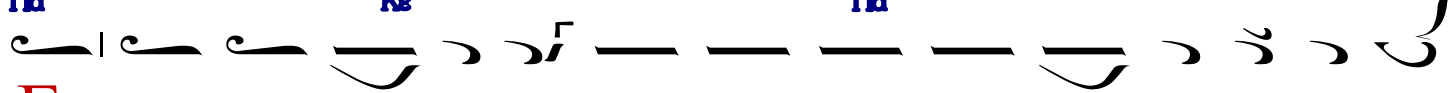
Πα



π
ρ

μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

12



Εν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ



π
ρ

ε γνωσ τας τρι βους μου

13

Πα

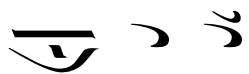
Δι

Πα

Πα



Εν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ ψαν πα



π
ρ

γι δα μοι

14

Δι

Πα



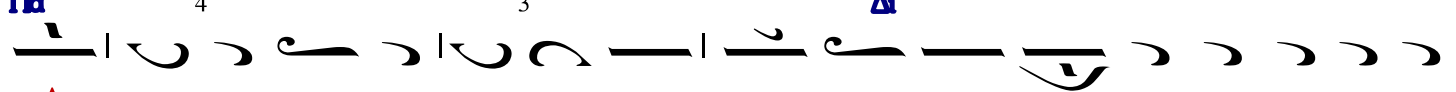
Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον και ουκ



π
ρ

η ην ο ε πι γι νω σκων με

15



Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο εκ ζη

Πα



π
ρ

τω ων την ψυ χην μου

16



Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Συ ει η ελ



π
ρ

πισ μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των

17 **Π**ροσχεσ προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πεινω θην

σφοδρα

18 **Ρ**υσαι με εκ των καταδιωκωντων με ο ο τι ε κρα
 ται ωθησαν υπερ εμε εε

1 **Ε**ξαγαγε εκφυλακης την ψυχην μου

του εξομολογησασθαι τω ονοματι ιιι σου

Σὲ τὸν τῆς Παρθένου Υἱόν, Πόρνη ἐπιγνοῦσα Θεὸν ἔλεγεν, ἐν κλαυθμῷ δυσωποῦσα, ὡς δακρῦων ἄξια πράξασα. Διάλυσον τὸ χρέος, ὡς κἀγὼ τοὺς πλοκάμους, ἀγάπησον φιλοῦσαν, τὴν δικαίως μισουμένην, καὶ πλησίον τελωνῶν σε κηρύξω, Εὐεργέτα φιλάνθρωπε.

2 **Ε**μευπομενουσι δι και οι

εως ου αν τα πο δω ω ως μοι

Τὸ πολυτίμητον μύρον, ἡ Πόρνη ἔμιξε μετὰ δακρῦων, καὶ ἐξέχεεν εἰς τοὺς ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα· ἐκείνην εὐθύς ἐδικαίωσας, ἡμῖν δὲ συγχώρησιν δώρησαι· ὁ παθῶν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

1 **Ε**κβαθεωνε κεκραξασοι Κυριε Κυριε

εισακουσον της φωνη η η ης μου

Οτε ἡ ἁμαρτωλὸς, προσέφερε τὸ μύρον, τότε ὁ μαθητῆς, συνεφώνει τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν ἔχαιρε κενοῦσα τὸ πολυτίμιμον, ὁ δὲ ἔσπευδε πωλῆσαι τὸν ἀτίμητον, αὕτη τὸν Δεσπότην ἐπεγίνωσκεν, οὗτος τοῦ Δεσπότητος ἐχωρίζετο, αὕτη ἠλευθεροῦτο, καὶ ὁ Ἰούδας δούλος ἐγεγόνει τοῦ ἐχθροῦ, δεινὸν ἡ ῥαθυμία! μεγάλη ἡ μετάνοια! ἦν μοι δώρησαι Σωτήρ, ὁ παθῶν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

2 **Γ**ενηθητω τα ωτα σου προσεχοντα

εις την φω νην της δε η σε ω ω ω ως μου

π
9

Ωτῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! ἐθεώρει τὴν Πόρνην φιλοῦσαν τὰ ἴχνη, καὶ ἐσκέπτετο δόλω, τῆς προδοσίας τὸ φίλημα· ἐκείνη τοὺς πλοκάμους διέλυσε, καὶ οὗτος τῷ θυμῷ ἔδεδεσμεῖτο, φέρων ἀντὶ μύρου, τὴν δυσώδη κακίαν· φθόνος γὰρ οὐκ οἶδε, προτιμᾶν τὸ συμφέρον. Ὡ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! ἀφ’ ἧς ῥῦσαι ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Β', Δι

1

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ ρι ε Κυ ρι ε τισ

 υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν

Ἡ ἀμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μύρον πριάσασθαι, πολύτιμον μύρον, τοῦ μυρίσαι τὸν εὐεργέτην, καὶ τῷ μυρεψῷ ἐβόα· Δός μοι τὸ μύρον, ἵνα ἀλείψω καὶ γὰρ τὸν ἐξαλείψαντά μου πάσας τὰς ἀμαρτίας.

Ἦχος πλ. Β', Πα

2

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε

 υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν

 η ψυ χη μου ε πι ι ι τον Κυ υ ρι ι ι ον


Ἡ βεβυθισμένη τῇ ἀμαρτία, εὐρέ σε λιμένα τῆς σωτηρίας, καὶ μύρον σὺν δάκρυσιν κενουῖσά σοι ἐβόα· Ἴδε ὁ ἔχων ἐξουσίαν συγκωρεῖν ἀμαρτίας, Ἴδε ὁ τῶν ἀμαρτανόντων τὴν μετάνοιαν φέρων· ἀλλὰ Δέσποτα διάσωσόν με, ἐκ τοῦ κλύδωνος τῆς ἀμαρτίας μου δέομαι, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

1


Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α πο φυ λα κης πρω

 ι ας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι ι τον Κυ υ ρι ι ι ον

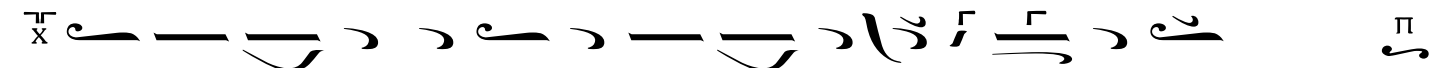
Σήμερον ὁ Χριστός, παραγίνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, καὶ γυνὴ ἀμαρτωλὸς προσελθοῦσα, τοῖς ποσὶν ἐκυλινδοῦτο βοῶσα· Ἴδε τὴν βεβυθισμένην τῇ ἀμαρτία, τὴν ἀπηλπισμένην διὰ τὰς πράξεις, τὴν μὴ βδελυχθεῖσαν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος· καὶ δός μοι Κύριε, τὴν ἄφεσιν τῶν κακῶν, καὶ σῶσόν με.

2^Γ_Χ 

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και πολ λη παρ




αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ι στρα ηλ

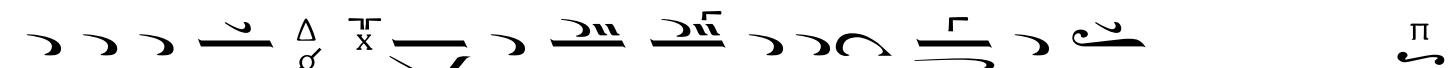


εκ πα σω ων των α νο μι ω ων α α α αυ του

Ἦπλωσεν ἡ Πόρνη, τὰς τρίχας σοι τῷ Δεσπότη, ἤπλωσεν Ἰούδας, τὰς χεῖρας τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν, λαβεῖν τὴν ἄφεισιν, ὁ δέ, λαβεῖν ἀργύρια. Διό σοι βοῶμεν, τῷ πραθέντι καὶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.


1^Γ_Χ 

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε παι νε




σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α οι

Προσηλθε Γυνή δυσώδης καὶ βεβορβορωμένη, δάκρυα προχέουσα ποσί σου Σωτήρ, τὸ Πάθος καταγγέλλουσα. Πῶς ἀτενίσω σοι τῷ Δεσπότη; αὐτὸς γὰρ ἐλήλυθας, σῶσαι πόρνην, ἐκ βυθοῦ θανοῦσάν με ἀνάστησον, ὁ τὸν Λάζαρον ἐγείρας, ἐκ τάφου τετραήμερον, δέξαι μὲ τὴν τάλαιναν, Κύριε καὶ σῶσόν με.

2 

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ η μας και η



α λη θει α του Κυ ρι ου με νει εις το ον αι ω ω ω ω να


Ἦἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον, καὶ ἐπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον, τὸ μύρον βαστάζουσα, Προσηλθέ σοι βοῶσα. Μὴ με τὴν πόρνην ἀπορρίψης, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, μὴ μου τὰ δάκρυα παρίδης, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ δέξαι με μετανοουσαν, ἣν οὐκ ἀπώσω ἁμαρτάνουσαν Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ' Ποίημα Κασσιανῆς Μοναχῆς

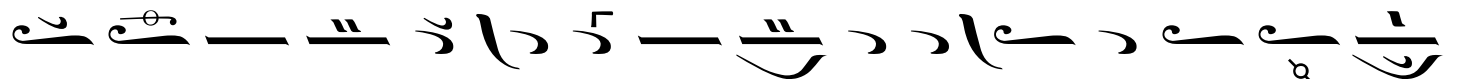
1 Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα Γυνή, τὴν σὴν αἰσθομένη Θεότητα, μυροφόρου ἀναλαβοῦσα τάξιν, ὀδυρομένη μύρα σοι, πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζει. Οἴμοι! λέγουσα, ὅτι νύξ μοι, ὑπάρχει, οἴστρος ἀκολασίας, ζοφώδης τε καὶ ἀσέληνος, ἔρως τῆς ἁμαρτίας. Δέξαι μου τὰς πηγὰς τῶν δακρῶν, ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ· κάμφθητί μοι πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας, ὁ κλίνας τοὺς οὐρανοὺς, τῇ ἀφάτῳ σου κενώσει· καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ἀποσμήξω τούτους δὲ πάλιν, τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις, ὧν ἐν τῷ Παραδείσῳ Εὐὰ τὸ δειλινόν, κρότον τοῖς ὠσὶν ἠχηθεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβη. Ἁμαρτιῶν μου τὰ πλήθη καὶ κριμάτων σου ἀβύσσους, τίς ἐξιχνιάσει ψυχοσῶστα Σωτήρ μου; Μὴ με τὴν σὴν δούλην παρίδης, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. Δ', **ἦ ᾠὴ** Ποίημα Κασσιανῆς Μοναχῆς, σύντομον


Nh **Γα**
 Δο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι ι ω και α γι ω Πνε ε
Nh ε ευ μα α α α τι **K**αι νυ υν και α α ει και εις τους
Γα **Nh** **Γα** **Nh** αι ω ω νας των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην
Nh **K**υ υ υ υ ρι ι ι ι ε η εν πολ λαις α α
 μα αρ τι ι ι αις πε ρι πε ε σου ου ου σα α γυ υ υ
 νη την σην αι σθο με νη η Θε ε ο ο ο ο ο
Nh ο ο τη τα μυ υ ρο ο φο ο ο ρου α α να α λα
 βου ου σα τα α α α ξιν ο δυ ρο με ε ε νη
Δ **Nh** μυ υ υ υ υ ρα α α α σοι προ του εν τα α φι ι
 α σμου κο ο ο μι ι ι ι ζει οι οι μοι λε ε
Γα ε ε γου ου ου ου σα ο τι νυ υξ μοι οι υ υ παρ χει
Nh οι οι οι οι στρο ος α κο ο λα σι ι ι ι ι ας ζο
Γα **M** **Δ** φω ω δης τε ε ε και α σε ε ε λη η νο ος




 ε ε ε ρω ως της α α μαρ τι ι ι ι ας δε ε ξαι αι



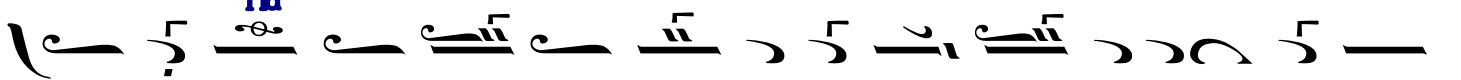
 μου τας πη γας των δα α α κρυ υ υ ω ων ο νε φε




 λαις δι ι ε ξα α γω ω ων της θα α λα α ασ σης το




 ο ο υ υ υ υ δωρ κα α α αμ φθη η τι ι ι




 μοι οι προς τους στε ε να α αγ μους τη ης κα α αρ




 δι ι ι α ας ο κλι ι ι νας τους ου ου ρα α α




 νους τη α α φα α τω σου κε ε ε νω ω ω ω σει




 κα τα φι λη η σω τους α χραν του ους σου ου πο ο ο




 δα ας α πο σμη η ξω του ου τους δε ε πα α α λιν τοις




 της κε φα α λη η ης μου βο ο ο στρυ υ υ υ χους



 ων ε εν τω ω Πα ρα δει ει ει σω Ε ευ α το ο δει ει



 λι ι νον κρο ο ο τον τοις ω σιν η η χη η θει ει ει



 σα τω φο ο ο ο βω ε κρυ υ υ υ βη α μαρ τι

Πα
 ων μου τα α α πλη η η η η η η η η νη η η η
Nη Δι
 θη και κρι μα α των σου α α βυ υ υσ σου ους τις ε
Nη
 ξι ι χνι ι α α α α σει ψυ χο σω ω ω στα Σω
Δι
 ω ω τη η η ηρ μου μη με την σην δου λη ην πα α
Πα
 ρι ι ι δης ο α με ε τρη η η τον ε ε ε χω ων
Nη Δι Nη
 το ε ε ε λε ε ε ε ο ο ο ος

Προκείμενον Ἦχος δ΄, Ψαλμὸς ρλε΄ (135)

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Β΄, 11-23)

Εν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις, μέγας γενόμενος Μωϋσῆς, ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν, ὄρα ἄνθρωπον Αἰγύπτιον, τύπτοντά τινα Ἑβραῖον, τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. Περιβλεψάμενος δὲ ὧδε καὶ ὧδε, οὐχ ὄρα οὐδένα, καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον, ἔκρουσεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ. Ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, ὄρα δύο ἄνδρας Ἑβραίους, διαπληκτιζομένους, καὶ λέγει τῷ ἀδικοῦντι. Διατί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον; Ὁ δὲ εἶπε· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ’ ἡμᾶς; μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον; Ἐφοβήθη δὲ Μωϋσῆς, καὶ εἶπεν· Εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο! Ἦκουσε δὲ Φαραὼ τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἐζήτηε ἀνελεῖν τὸν Μωϋσῆν. Ἀνεχώρησε δὲ Μωϋσῆς ἀπὸ προσώπου Φαραῶ, καὶ ᾤκησεν ἐν γῆ Μαδιάμ, ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν Μαδιάμ, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος. Τῷ δὲ Ἰερεὶ Μαδιάμ ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες, ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰωθῶρ. Παραγενόμεναι δὲ ἦντλουν, ἕως ἐπλησαν τὰς δεξαμενάς, ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰωθῶρ. Παραγενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες, ἐξέβαλον αὐτάς. Ἀναστὰς δὲ Μωϋσῆς ἐρρύσατο αὐτάς, καὶ ἦντλησεν αὐταῖς, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν. Παρεγένοντο δὲ πρὸς Ραγουήλ τὸν πατέρα αὐτῶν, ὃ δὲ εἶπεν αὐταῖς· τί ὅτι ἐταχύνετε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον; Αἱ δὲ εἶπον· Ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ ἦντλησεν ἡμῖν, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα ἡμῶν, ὃ δὲ εἶπε ταῖς θυγατρᾶσιν αὐτοῦ. Καὶ ποῦ ἐστὶ; καὶ ἵνα τί οὕτω καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε οὖν αὐτόν, ὅπως φάγη ἄρτον. Κατωκίσθη δὲ Μωϋσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ ἐξέδοτο Σεπφώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆϊ γυναῖκα. Ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνή, ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐπωνόμασε Μωϋσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσέμ, λέγων· Ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῆ ἀλλοτρίᾳ. Ἔτι δὲ συλλαβοῦσα, ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐλιέζερ, λέγων· Ὁ γὰρ Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου βοηθός μου, καὶ ἐρρύσατό με ἐκ χειρὸς Φαραῶ.

Προκείμενον Ἦχος δ', Ψαλμός ρλζ' (137)

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοί, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου.

Κέλευσον

Ἰὼβ τὸ Ανάγνωσμα (Κεφ. Β', 1-10)

Εγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἦλθον οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Διάβολος ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν, παραστῆναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ· Πόθεν σὺ ἔρχῃ; εἶπε δὲ ὁ Διάβολος ἐναντίον Κυρίου. Διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανόν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν, πάρειμι. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Διάβολον· Προσέσχες τὸν θεράποντά μου Ἰὼβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτόν, τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος ὅμοιος αὐτῷ, ἄκακος, ἀληθινός, ἄμεμπτος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ; ἔτι δὲ ἔχεται ἀκακίας, σὺ δὲ εἶπας, τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ διακενῆς ἀπολέσαι. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Διάβολος, εἶπε τῷ Κυρίῳ· Δέρμα ὑπὲρ δέρματος, καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσει, οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χειρὰ σου, ἄψαι τῶν ὀστέων αὐτοῦ, καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ, ἢ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ· Ἴδου παραδίδωμί σοι αὐτόν, μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Διάβολος ἀπὸ προσώπου Κυρίου, καὶ ἔπαισε τὸν Ἰὼβ ἔλκει πονηρῶ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς. Καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ ὄστρακον, ἵνα τὸν ἰχῶρα ξύη, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας, ἔξω τῆς πόλεως. Χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος, εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· Μέχρι τίνος καρτερήσει λέγων. Ἴδου ἀναμένω χρόνον ἔτι μικρόν, προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου; ἰδὸν γὰρ ἠφάνισται σοὶ τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς, υἱοὶ καὶ θυγατέρες, ἐμῆς κοιλίας ὠδίνες καὶ πόνοι, οὓς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ μόχθων, σὺ δὲ αὐτὸς ἐν σαπρία σκωλήκων κάθησαι, διανυκτερεύων αἶθριος, καὶ γὰρ πλανῆτις καὶ λάτρις, τόπον ἐκ τόπου περιερχομένη, καὶ οἰκίαν ἐξ οἰκίας, προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε δύσεται, ἵνα ἀναπαύσωμαι τῶν μόχθων μου, καὶ τῶν ὀδυνῶν, αἶ με νῦν συνέχουσιν, ἀλλὰ εἰπὸν τι ῥῆμα πρὸς Κύριον, καὶ τελεύτα. Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτῇ, εἶπεν· Ἴνα τί, ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας οὕτως; εἰ τὰ καλὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίου, τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσωμεν; Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰὼβ τοῖς χεῖλεσιν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κστ', 6 – 16)

Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου. Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πρᾶθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. Γινούσ δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῆ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπε· Τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτόν παραδῷ.

Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. α'

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον, τὸ φῶς ὥσπερ ἰμάτιον, καθελὼν Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου, σὺν Νικοδήμῳ, καὶ θεωρήσας νεκρὸν γυμνὸν ἄταφον, εὐσυμπάθητον θρῆνον ἀναλαβὼν, ὀδυρόμενος ἔλεγεν· Οἶμοι, γλυκύτατε Ἰησοῦ! ὄν πρὸ μικροῦ ὁ ἥλιος ἐν Σταυρῷ κρεμᾶμενον θεασάμενος, ζόφον περιβάλλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, καὶ διερρήγνυτο ναοῦ τὸ καταπέτασμα· ἀλλ' ἰδὸν νῦν βλέπω σε, δι' ἐμὲ ἐκουσίως ὑπελθόντα θάνατον· πῶς σε κηδεύσω Θεέ μου; ἢ πῶς σινδόσιν εἰλήσω; ποίαις χερσὶ δὲ προσψάσω, τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα; ἢ ποῖα ἄσματα μέλψω, τῇ σῇ ἐξόδῳ Οἰκτίρμον; Μεγαλύνω τὰ Πάθη σου, ὑμνολογῶ καὶ τὴν Ταφὴν σου, σὺν τῇ Ἀναστάσει, κραυγάζων· Κύριε δόξα σοι.